

ΠΕΡΙ ΟΡΓΗΣ, ΦΙΛΟΔΗΜΟΣ

Πάνος Αλεξανδρόπουλος

Εκπαιδευτικός, μέλος των Φίλων Επικούρειας Φιλοσοφίας ΚΗΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Η εργασία παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στον Κήπο Αθηνών στις 25 Ιανουαρίου 2018 και ακολούθως στο 8ο Πανελλήνιο Συμπόσιο Επικούρειας Φιλοσοφίας, στις 10 Φεβρουαρίου 2018.

*ΚΑΙ ΓΑΡ Ο ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΑΝΑΦΩΝΗΣΕΣΙΝ ΔΙΑΣΑΦΕΙ ΤΟ ΤΕ ΘΥΜΩΘΗΣΕΣΘΑΙ
ΚΑΙ ΜΕΤΡΙΩΣ ΄ ΚΑΙ Ο ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ, ΕΙ ΚΥΡΙΩΣ ΛΕΓΕΙ ΄ ΤΟΥ ΓΑΡ ΣΟΦΟΥ ΘΥΜΟΣ
ΣΥΝΕΜΦΑΙΝΕΤΑΙ ΛΙΑΝ ΒΡΑΧΕΩΣ ΄*

ΣΤΗΛΗ 45

Αθήνα 2018

www.epicuros.gr

Πίνακας περιεχομένων

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	3
ΤΟ ΕΡΓΟ ΚΑΘΕΑΥΤΟ.....	5
ΕΝ ΤΑΥΘΑ!.....	7
ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ: ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.....	7
ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ: ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΟΡΓΗΣ.....	9
ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΕΠΙΛΟΓΙΣΜΟΙ: ΠΑΡΑΝΟΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΟΡΓΗΣ.....	12
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ.....	13
ΠΕΡΙ ΟΡΓΗΣ, ΑΝΑΣΥΣΤΑΣΗ GOMPERZ.....	14
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	34

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο φιλόσοφος Φιλόδημος γεννήθηκε το 110 π.χ. Κατάγονταν από τα Γάδαρα, πόλη που βρίσκεται στη περιοχή της σημερινής Παλαιστίνης. Σπούδασε στην Αθήνα επικούρεια φιλοσοφία όταν σχολάρχης του Κήπου ήταν ο Ζήνων ο Σιδώνιος και μετέπειτα εγκαταστάθηκε στη Ρώμη και ακολούθως στη Νεάπολη. Πέθανε το 40 π.χ. Στις 24 Αυγούστου του 80 μ.χ. συνέβη η ηφαιστειακή έκρηξη του Βεζούβιου. Εκτός από τη γνωστή πόλη Πομπηία, άλλη μια πόλη το Ηράκλειο(Herculaneum) καταπλακώθηκε από ηφαιστειακό υλικό ύψους 20 μέτρων. Τον 18ο αιώνα αρχαιολογικές έρευνες, έφεραν στο φως μια ρωμαϊκή βίλα που ανήκε στον Πίσων, πεθερό του Ιούλιου Καίσαρα. Εντός της βίλας ανακαλύφθηκε μια ολόκληρη βιβλιοθήκη που αποτελούνταν από παπυρικά κείμενα. Τα παπυρικά ρολά είχαν απανθρακωθεί και διατηρηθεί έτσι, από την ηφαιστειακή έκρηξη και τις συνθήκες που επικράτησαν μετά. Από την εποχή της ανακάλυψης έως και σήμερα γίνονται τιτάνιες προσπάθειες ανάγνωσή τους. Στο διάστημα αυτό έχουν έρθει στο φως εκατοντάδες αρχαία κείμενα για πρώτη φορά στην ιστορία. Τα περισσότερα εξ αυτών ανήκουν στην επικούρεια φιλοσοφία και στον επικούρειο φιλόσοφο Φιλόδημο.

Το έργο του Φιλόδημου «Περί Οργής», το οποίο ανήκει στο ευρύτερο σύνολο *Περί Παθών* (*Περί Κολακείας*, *Περί Επιχαιρεκακίας*, *Περί Φιλαργυρίας*, *Περί Οργής*, *Περί Υπερηφάνειας*) είναι η αρχαιότερη σωζόμενη μονογραφία σχετική με το θέμα. Γράφτηκε μάλλον κατά τη διάρκεια της πρώτης φάσης της δραστηριότητας του Φιλόδημου στο Ερκολάνο, μεταξύ 75-50 π.Χ. Αν και αρχικά η εργασία υπολογίζονταν σε 120 στήλες, περίπου τα πρώτα δύο τρίτα καταστράφηκαν κατά τις αρχικές προσπάθειες να ξετυλιχθεί το ρολό του πάπυρου το 1802-1803. Το κείμενο που απέμεινε, αποτελείται από 50 καλά διατηρημένες στήλες, από μερικά ακόμα σπαράγματα, και από 15 περίπου επιπρόσθετες, αλλά πολύ δυσανάγνωστες στήλες.

ΜΕΛΕΤΗΤΕΣ

Πολλοί μελετητές έχουν ασχοληθεί με το έργο. Η παλαιότερη απόδοση του κείμενου που βρέθηκε στα χέρια μου ήταν του Gomperz που εκδόθηκε στη Λειψία το 1864. Κυκλοφορούν ακόμα οι εκδόσεις του Wilke (1914) και του Indelli (1988). Πολύ πιθανόν και άλλες που δεν γνωρίζω. Θα αναφέρω χαρακτηριστικά ορισμένους μελετητές που σχολίασαν το έργο και είχα την τύχη να μελετήσω τα έργα τους και να σχηματίσω πληρέστερη άποψη, όπως τον John Procope (*Epicureans on Anger*, 1993), την Julia Annas (*Epicurean Emotions*, 1989), τον Giovanni Indelli, (*The vocabulary of anger in Philodemus on Anger*, 2004), τη Voula Tsouna (*The ethics of Philodemus*, 2007) τον Kirk R. Sanders, (*On a causal notion in Philodemus on Anger*, 2009), την Elizabeth Asmis (*the Necessity of Anger in Philodemus on Anger*, 2011). Μελέτησα το άρθρο του David Armstrong, *Real Harm not Slight*, όπως και το *Reasonings in Philodemus on Anger* του Hiram Crespo. Δυστυχώς, θα έλεγα, η βιβλιογραφία είναι κυρίως αγγλόφωνη και ελάχιστη από αυτή είναι μεταφρασμένη στην ελληνική.

ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΟΓΚΟ ΕΡΓΩΝ ΑΛΛΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Σε αντίθεση με τη Στωική θεωρία των παθών, η Επικούρεια θεωρία σε αυτό το θέμα είναι κάπως περιορισμένη. Αυτό οφείλεται εν μέρει γιατί δεν βρίσκουμε αρκετή θεωρία στις πηγές μας. Φαίνεται πραγματικά, ότι η θεωρία συμπεραίνεται μάλλον, παρά διαβάζεται από τις πηγές μας – μια συχνή κατάσταση στις επικούρειες μελέτες. Αυτό οφείλεται, επίσης εν μέρει, στο ότι μία από τις κυριότερες πηγές μας είναι το *Περί Οργής* του Φιλόδημου, το οποίο είναι μάλλον σχολαστικό, μπερδεμένο και δύσκολο ακόμα να ανασυντεθεί. Παρ' όλα αυτά, αυτή η συναρπαστική διατριβή είναι χρήσιμη με πολλούς τρόπους, διότι μας δείχνει ότι ο Φιλόδημος προσαρμόζει τον Επικουρισμό σε ένα μεταβαλλόμενο φιλοσοφικό περιβάλλον· και η κύρια γραμμή της ανάλυσής του στα πάθη είναι μία προσαρμογή μίας ιδέας του Επίκουρου αναπτυγμένη σε ένα διαφορετικό πλαίσιο.

ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΕΡΓΑ ΕΠΙΚΟΥΡΟΥ, ΕΠΙΡΡΟΕΣ ΑΠΟ ΚΥΝΙΚΟΥΣ

Στη συγγραφή της εκτενούς διατριβής του, του «*Περί Οργής*», ο Φιλόδημος πηγαίνει πέρα από τον Επίκουρο, ο οποίος δεν αφιερώνει τόση προσοχή σε ένα συγκεκριμένο πάθος. Είναι γνωστά, μόλις το «*Περί Παθών Δόξαι Προς Τιμοκράτην*» και το «*Περί Έρωτος*». Την εποχή του Φιλόδημου η μελέτη της οργής είχε ξεκάθαρα καθιερωθεί ως ξεχωριστό θέμα. Αντανακλά μία ευρεία διαδεδομένη Ελληνική και Ρωμαϊκή έγνοια για τη φύση, τη χρήση και τον έλεγχο της οργής. Φιλοσοφικά, το έργο αυτό, αποτελεί μια μεγάλη συμβολή στη βιβλιογραφία περί των παθών και κατέχει ένα σημαίνων σημείο αναφοράς στις συμβαινουσες προστριβές μεταξύ των Επικούρειων και των άλλων σχολών, όπως επίσης και μεταξύ ανταγωνιστικών ομάδων εντός της ίδιας της επικούρειας παράδοσης. Το χρέος του στην Κυνική διατριβή φαίνεται από την αναφορά του στο έργο του Βίωνα, *Περί Οργής* στη στήλη 1.15-20. Είναι πιθανόν από την διατριβή ως είδος, ότι ο Φιλόδημος υιοθετεί το ρητορικό, ακόμα και θεατρικό ύφος στο πρώτο μέρος της διατριβής (στήλες 8, 16 ως 31, 23), που εκτενώς και πολύ ζωηρά απεικονίζει το εσωτερικό μίσος της οργής και το φοβερό πάθος που κατατρώνει τη ζωή του ανθρώπου. Οι εκτενείς περιγραφές ήταν πολύ αγαπητές στους φυσιογνωμιστές της εποχής όπως μπορούμε να συμπεράνουμε και από το *Περί Οργής* του Σενέκα του Νεώτερου. Η διατριβή περιέχει πολλά τυπικά χαρακτηριστικά στο πρώτο μέρος της εργασίας.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΟΝ ΧΡΥΣΙΠΠΟ

Η αναφορά του Φιλόδημου στον Βίωνα ακολουθείται αμέσως από μία στο «θεραπευτικό» βιβλίο του Χρύσιππου *Περί Παθών*. Η μελέτη των παθών, ειδικά ενός εχθρικού και καταστροφικού πάθους όπως η οργή, θα ήταν εξ αρχής κομμάτι μιας φιλοσοφίας που υπόσχεται, όπως έκαναν και οι Στωικοί και οι Επικούρειοι, ευτυχία σε αυτούς που την ακολουθούσαν. Ο Φιλόδημος αναφέρεται σε γιατρό στη στήλη 4, και όπως ο Χρύσιππος στο «θεραπευτικό» βιβλίο του, δείχνει την εμπιστοσύνη της Ελληνιστικής σκέψης στο ότι η φιλοσοφία μπορεί να σε θεραπεύσει από τα προβλήματά σου, συμπεριλαμβανομένων των συναισθηματικών. Η ανάγκη να αναλύσει και να συζητήσει τέτοια συναισθήματα, όπως η οργή, είναι, εκ των πραγμάτων, αναπόφευκτη στο Επικούρειο σύστημα.

ΤΟ ΕΡΓΟ ΚΑΘΕΑΥΤΟ

Η συγκεκριμένη διατριβή, όπως είπαμε, ως σύνολο έχει χαρακτηριστεί συχνά σχολαστική, μπερδεμένη και δύσκολη ακόμα και να ανασυντεθεί. Όπως έγραψε ένας πρόσφατος σχολιαστής «η εργασία καταλήγει σε ένα μάλλον ανολοκλήρωτο και βιαστικό συμπέρασμα. Γίνεται δυσκολότερο από το συνηθισμένο να καταλάβεις τις αναφορές, να αντιληφθείς ποιος λέει τι σε ποιόν. Η έκθεση καταλήγει βιαστική και μπερδεμένη, λες και ο συγγραφέας έχασε το ενδιαφέρον του και αποφάσισε ότι έγραψε ήδη αρκετά, J. Procope, “Epicureans On Anger”». Το πιο πιθανό είναι ότι το κείμενο αυτό, όπως και το *Περί Παρρησίας*, δεν προοριζόταν για το ευρύτερο κοινό. Προορίζονταν για ένα μικρό κοινό μαθητών, υποψήφιων θεραπειών, στο οποίο κείμενο, ο δάσκαλος θα έκανε τις απαραίτητες τροποποιήσεις ώστε να αποδώσει καλύτερα το θέμα του.

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ωστόσο, ότι το κύριο σημείο αναφοράς στο κείμενο που απέμεινε είναι η φυσική οργή, (*φυσική όργη*), την οποία μπορεί, πράγματι σε ορισμένες περιπτώσεις, να αισθάνεται ακόμα και ο σοφός.

Η ΣΥΛΛΗΨΗ ΤΟΥ ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΦΥΣΙΚΗ ΟΡΓΗ

Ψάχνουμε μάταια για έναν ορισμό της οργής γενικά, ή της φυσικής οργής, στα εναπομείναντα κομμάτια της πραγματείας του Φιλόδημου, ή οπουδήποτε αλλού στα γραπτά του Επίκουρου. Αλλά σε κανένα απ’ αυτά δεν περιμένουμε έναν ορισμό με την σαφή έννοια, γιατί οι επικούρειοι απορρίπτουν τη χρήση των ορισμών.

Ας θυμηθούμε το ανέκδοτο για τον ορισμό του Πλάτωνα για τον άνθρωπο ως «ζώνον δίπουν, άπτερον». Όλοι θαύμασαν την σαφήνεια, αλλά ο Διογένης ο Κυνικός αντί άλλης απάντησης κυκλοφορούσε στην αγορά της Αθήνας με έναν ξεπουπουλιασμένο κόκορα, αναφωνώντας «Ίδού ο άνθρωπος του Πλάτωνος».

Αντί για έναν ορισμό οι επικούρειοι, χρησιμοποιούσαν το ρηματικό ‘υπογραμμίζω’. Μια περιληπτική περιγραφή (*υπογραφή*) για να δηλώσουν τα κυρίαρχα χαρακτηριστικά σε μια συνηθισμένη έννοια (ονομάζεται *πρόληψις*). Η υπογράμμιση είχε την πρόθεση να προλάβει την σύγχυση μεταξύ διαφορετικών εννοιών.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΟΡΓΗΣ

Στην περίπτωση της οργής, ο Φιλόδημος κάνει μια πλατιά χρήση του όρου ‘οργή’. Στην πλατιά έννοια, η ‘οργή’ σημαίνει την οργή γενικά που καλύπτει όλες τις περιπτώσεις. Περαιτέρω διακρίνει τη φυσική οργή από τη κενή-μάταιη-ανώφελη, την οποία αποκαλεί και θυμός. Είναι μια ‘ένταση επί μακρόν’ ή ακόμα ‘μια παρόρμηση προς ότι είναι διασκεδαστικό’. Η έννοια θυμός γενικά περιλαμβάνει όλες τις μάταιες περιπτώσεις οργής, αλλά στην κλιμάκωσή του χρησιμοποιεί τη λέξη μανία.

Χρησιμοποιεί επίσης μόλις μία φορά τη λέξη μένος για να χαρακτηρίσει την κολοσσιαία ανώφελη οργή. Είναι χαρακτηριστικό των θεών (θεομηνία) και πέφτει επί δίκαιων και αδίκων. Ως ο μόνος από τους θνητούς που οργίστηκε σε τέτοιο επίπεδο αναφέρεται ο Αχιλλέας. Ας θυμηθούμε τις τεράστιες ζημίες που επέφερε η οργή του στους Αχαιούς με αφορμή τα μάτια μιας νέας. Η υιοθέτησή της από κοινούς ανθρώπους καταντά σύμφωνα με τον Φιλόδημο παρωδία.

Όπως και ο Αριστοτέλης, εκτός των άλλων, ο Φιλόδημος χρησιμοποιεί το επίθετο (οργίλος) να χαρακτηρίσει κάποιον που είναι 'με τα μούτρα' σε εξαιρετική οργή, και το επίθετο (αόργητος) να υποδηλώσει έναν άνθρωπο χωρίς οργή.

Ως φυσική οργή περιγράφει τη λελογισμένη οργή, την οργή που εκδηλώνεται ως αποτέλεσμα περίσκεψης.

ΕΝ ΤΑΥΘΑ!

Η ακριβή μετάφραση του κειμένου είναι μάταιη καθότι το έργο έχει υποστεί μεγάλα κενά λόγω της φθοράς του χρόνου. Είναι προτιμότερο να το δούμε σχολιάζοντας το σωζόμενο κείμενο και αναγνωρίζοντας το κύρια σημεία του. Στο τέλος της παρούσης εργασίας, παρατίθεται το κείμενο του Gomperz, ώστε να έχουμε την πλήρη εικόνα.

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ: ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ

ΑΠΟΚΡΟΥΣΗ ΤΙΜΑΣΑΓΟΡΑ

Το πρώτο μέρος του εναπομείναντος κειμένου αναλώνεται στην υπεράσπιση μιας θεραπείας της οργής, του «να βλέπεις μπρος στα μάτια σου». Η συγκεκριμένη θεραπεία αμφισβητήθηκε από ορισμένους, όπως στη περίπτωση μας από τον Τιμασαγόρα. Ήταν προφανώς επικούρειος με διαφορετικές επιμέρους απόψεις. Όπως μας παραδίδει και ο Φιλόδημος συγκρούστηκε σφοδρά με τον Βασιλείδη, πέμπτο επικεφαλής του Κήπου δύο τουλάχιστον γενιές πριν τον δάσκαλο του Φιλόδημου τον Ζήνωνα τον Σιδώνιο. Αν κάποιες αναφορές σε ένα έργο που ονομάζεται «*Η ζωή του Φιλονίδα*» είναι σωστές, είχε ανοίξει κάποια είδους σχολή στην Αθήνα. Διαφωνούσε με την πρακτική του «*να θέτουμε τις συμφορές μπροστά στα μάτια του ασθενούς*»). Προτιμούσε περισσότερο τη προληπτική αντιμετώπιση μέσω επιχειρημάτων και διαφωνούσε επίσης με την εκ των υστέρων αντιμετώπιση της οργής. Ο Φιλόδημος υπερασπίζεται τις θέσεις του (κατά πάσα πιθανότητα, όχι τις δικές του προσωπικά, αλλά του δάσκαλου του, του Ζήνωνα του Σιδώνιου). Η επίθεση του Φιλόδημου όπως εξελίσσεται είναι σφοδρότατη και φτάνει τα όρια της γελοιοποίησης του αντιπάλου. Απορρίπτει τις προληπτικές μεθόδους και υποστηρίζει ότι αν ο ασθενής δεν «δει μπρος στα μάτια του» δεν θα καταλάβει τις τεράστιες συνέπειες της οργής. Περιπαίζει τον Τιμασαγόρα για το ότι είχε οργιστεί πολύ, παλαιότερα, με τον Βασιλείδη, χωρίς να τον βοηθήσουν καθόλου οι προληπτικές μέθοδοί του.

Στη συνέχεια ο Φιλόδημος κάνει μια επίδειξη της τεχνικής του. Η εργασία συνεχίζει με μια φυσική περιγραφή των συνεπειών της οργής (θυμού). Αυτές οι συνέπειες είναι σωματικές, ψυχολογικές και κοινωνικές, και περιγράφονται με λεπτομέρεια, με τον τρόπο ενός γιατρού.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΡΓΙΛΟΥ

Ακολουθεί γλαφυρή περιγραφή του οργίλου, σωματικά συμπτώματα στην εμφάνιση και τη συμπεριφορά όπως κοκκίνισμα, πρήξιμο, μουγκρίσματα, ασταθείς κινήσεις κ.α. (στήλη 8, 10-17 {ΣΥΓΚΕΙΜΕΝΟΝ ΕΞ ΕΚΠΥΡΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΔΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΕΡΕΘΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΒΡΙΜΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΕΙΝΗΣ ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ ΤΟΥ ΜΕΤΕΛΘΕΙΝ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΑΣ ΕΙ ΔΥΝΗΣΕΤΑΙ}) (στήλη 8,23-24 {ΔΙΑΔΙΔΟΜΕΝΑΣ ΤΩΙ ΣΩΜΑΤΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΑΣΤΑΘΕΙΣ}). Η παρακολούθηση από γιατρό είναι απαραίτητη (στήλη 9, 17-20). Η συμπεριφορά μπορεί να γίνει τελείως ανεξέλεγκτη, μπορεί κανείς να καταλήξει να τρέχει γυμνός (στήλη 10, 10-11), να αδυνατεί να κοιμηθεί ακόμα (στήλη 10, 15-21) να καταλήξει σε απρέπειες μπροστά σε πολύ δυνατότερους, όπως βασιλείς και τυράννους και ως αποτέλεσμα να χάσει τη ζωή του (στήλη 11, 13-17). Είναι φανερό ότι περιγράφει μια ασθένεια της ψυχής. Η συμπεριφορά αυτή οφείλεται σε παράλογη κατανόηση της κατάστασης

(στήλη 12, 6-7 {ΕΠΙΛΑΜΒΑΝΕΣΘΑΙ ΑΤΟΠΩΝ}). Παρόμοια, συνέπειες της κακής συμπεριφοράς του αποκόμισε και ο Τιμοκράτης από τον Κήπο, ο μεγαλύτερος αδελφός του Μητρόδωρου, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει (στήλη 12, 13-19). Η απαρίθμηση των συνεπειών συνεχίζεται επί μακρόν. Είναι ικανός κάποιος να πέσει σε τοίχους και τάφρους (στήλη 13, 15-17), εξ αιτίας του πάθους τελικά να αναγκαστεί να μεταναστεύσει (στήλη 13, 26-26).

Η οργή των οργίλων μπορεί να φτάσει σε τέτοια υπερβολή που να είναι ανάλογη με την οργή των θεών στους γιους του Οιδίποδα, του Πέλοπα (στήλη 14, 7-12). Οι υπερβολές των οργίλων καταλήγουν να στρέφονται μέχρι και κατά ιερέων και ικετών (στήλη 14, 21-23). Ο κατάλογος δεν έχει τελειωμό...

Οι ποιητές μοιάζουν να επικροτούν την υπερβολική οργή. Παράδειγμα ο Αχιλλέας στον Σοφοκλή που παρακινείται από μία προσβολή (στήλη 18, 20-22). Οι θεοί στους ποιητές εμφανίζονται τραγικά μικροί (στήλη 18, 31-32). Οι οργίλοι τελικά δεν προοδεύουν στη φιλοσοφία (στήλη 18, 36-40). Ούτε τους καθηγητές ανέχονται, ούτε τους συμμαθητές αν τους παρατηρήσουν και τους διορθώσουν (στήλη 19, 14-17).

Όποιος εκτέθηκε στην υπερβολική οργή τελικά γίνεται ακοινωνήτος. Καταλήγει να αποφεύγει τα κουρεία, τα συμπόσια, μέχρι ακόμα και τα θέατρα (στήλη 21, 27-30) γιατί ντρέπεται πλέον, ή για να αποφύγει την τιμωρία. Οι οργίλοι ξεσπούν σε οποιονδήποτε, παιδιά, ζώα αντικείμενα (στήλη 26, 5-7). Ο κατάλογος των συνεπειών συνεχίζεται... Στο τέλος λόγω της αδυναμίας της εκδίκησης, ή λόγω της αναμενόμενης τιμωρίας από όσους έβλαψαν, ή λόγω ενοχής μπορεί να καταλήξουν στην αυτοκτονία (στήλη 26, 31-35). Με ολεθριότατες νόσους είναι αναμεμιγμένο το πάθος (στήλη 27, 10-12), έως της εκδίκησης ακόμα και των νεκρών (στήλη 27, 24-26). Οι οργίλοι πάσχουν και από άλλα ελαττώματα. Το πάθος σε αναγκάζει να παλεύεις υπερβολικά για τη νίκη, να υποτιμάς τους άλλους ανθρώπους. Η οργίλη διάθεση (υπερβολική οργή) καταλήγει τελικά σε μισανθρωπία και αδικία. Δεν μπορείς να συμμετέχεις ούτε ως δικαστής, ούτε ως εκκλησιαστής, ούτε ως άρχοντας και να είσαι δίκαιος αν πάσχεις από με τέτοιο πάθος. Δεν είσαι άνθρωπος γενικώς. (στήλη 28, 15-21) Η υπέρμετρη οργή {ΜΗΝΙΣ} έφερε μύρια άλγη στους Αχαιοούς όπως παρατήρησε και ο Δημόκριτος (στήλη 29, 23-29). Όσοι έχουν το πάθος, ακόμα και αν πρόκειται για μια απλή προσβολή (στήλη 30, 6 {ΟΛΙΓΩΡΙΑ}), το θυμούνται διαρκώς (στήλη 30, 13-14) και πάλι ξανατρέχουν (στήλη 30, 26-27), γιατί αφορμές πάντα θα βρίσκονται στους ανθρώπους (στήλη 30, 28-31 {ΔΙΟΤΙ ΠΑΝΤΟΣ ΑΠΤΟΝΤΑΙ ΓΕΝΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ}) Οι οργίλοι κακώς βρίσκουν συνηγορία από συγγενείς αλλά και από φλύαρους φιλόσοφους, ρήτορες και ποιητές (στήλη 31, 14-24).

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΡΓΙΛΗΣ ΔΙΑΘΕΣΗΣ, ΑΝΑΓΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Μετά την παρέλαση των χαρακτήρων - οργισμένοι, γελοίοι και γενικά εκτός ελέγχου - που παρουσιάζονται στο πρώτο μισό της εργασίας, συμπεραίνουμε σίγουρα ότι η οργίλη διάθεση είναι πράγματι ασθένεια. Η επικούρεια θεραπευτική διαδικασία έχει πολλά κοινά με την ιατρική, και είναι εμπνευσμένο από τα Ιπποκρατικά μοντέλα: πρώτα μας δίνεται μια περιγραφή των συμπτωμάτων, και μετά γίνεται η διάγνωση της ασθένειας. Ακολουθούν οι πιθανές αγωγές και θεραπείες.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ: ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΟΡΓΗΣ

Στο πιο θεωρητικό δεύτερο μέρος, του σωζόμενου κείμενου από το *Περί Οργής*, ο Φιλόδημος στρέφεται από την επίδειξη των δεινών της οργής, στην ανάλυσή της. Το μέρος αυτό έχει εξαιρετικό ενδιαφέρον και θα το δούμε κάπως πιο αναλυτικά.

Ο Φιλόδημος παρουσιάζει τον εαυτό του ως εγκλωβισμένο μεταξύ δύο απόψεων (στήλη 37, 18-19 *{(ΑΥΤΗΝ) ΑΓΑΘΟΝ ΥΠΟΛΑΜΒΑΝΟΝΤΕΣ, ΟΙ ΔΕ ΚΑΚΟΝ}*). Η μία είναι η Στωική θέση, ότι η οργή είναι πάντα κάτι κακό και ότι η σωστή συμπεριφορά είναι να την απορρίψεις. Η άλλη είναι η Περιπατητική άποψη, ότι πολλά μπορούν να ειπωθούν κατά της οργής, αλλά χωρίς αυτή γινόμαστε αδύναμοι και δουλοπρεπείς, ανίκανοι να υπερασπιστούμε τους εαυτούς μας. Ο Φιλόδημος, εντούτοις, δεν επιλέγει μεταξύ των δύο διαφορετικών απόψεων. Η συζήτησή του περιστρέφεται στο τι πρέπει ή δεν πρέπει να κάνει ο Επικούρειος σοφός. Οι απόψεις που μοιάζει πιο πολύ να ενδιαφέρεται να ανατρέψει τελικά είναι αυτές από διαφωνούντες Επικούρειους, όπως ίσως είναι ο Νικασικράτης, με διαφορετική κατανόηση των λόγων του Δάσκαλου.

ΑΝΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΑΠΟΨΗΣ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΠΕΡΙΠΑΤΗΤΙΚΩΝ (ΘΥΜΟΣ)

Ο Φιλόδημος επιτίθεται σε δύο διαφορετικές ομάδες Περιπατητικών (οι απόψεις των οποίων σίγουρα δεν απηχούσαν τις αρχικές προθέσεις του Αριστοτέλη). Η μία ομάδα όπως λέει ο Φιλόδημος ισχυρίζεται ότι για να απαλλαγούμε από την οργή πρέπει να κόψουμε τα νεύρα της ψυχής, αλλά χωρίς αυτή θα είμαστε χωρίς άμυνα και δεν θα μπορούμε να τιμωρούμε (στήλη 31, 24-32).

Η δεύτερη ισχυρίζεται ότι η οργή πέρα από απαραίτητη είναι και ευχάριστη! Η οργή των Περιπατητικών, όπως περιγράφεται, βασίζεται στην απόλαυση (στήλη 32, 29 *ΗΔΥ*) της τιμωρίας των εχθρών (32, 24 *ΤΙΜΩΡΙΑΝ*).

Στη συνέχεια, ο Φιλόδημος απορρίπτει το επιχείρημα των Περιπατητικών ότι δεν μπορούμε να πολεμούμε ή να τιμωρούμε τους εχθρούς μας χωρίς οργή (στήλη 32, 15-19). Μπορούμε να πολεμούμε, αλλά χωρίς την υπερβολή της έξαψης που καταλήγει ο *θυμός* στην προσδοκία της τιμωρίας του αντίπαλου (στήλες 32, 32 ως 33, 7). Εκεί θέλει να καταλήξει ο Φιλόδημος (στήλη 33, 22-24 *{ΕΣΤΑΙ ΔΕ ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΒΑΙΝΟΥΣΙΝ ΠΛΕΙΩΝ ΛΟΓΟΣ}*). Φέρνει το παράδειγμα με τους οργισμένους στρατιώτες. Οι οργισμένοι στρατιώτες είναι απείθαρχοι, εξασθενούν, γίνονται απρόσεκτοι και δέχονται περισσότερα πλήγματα, ακριβώς εξ αιτίας της οργής τους. Ο Φιλόδημος χρησιμοποιεί ακόμα το παράδειγμα του στωικού Αντίπατρου της Ταρσού, ο οποίος αρνείται ότι ο θυμός είναι απαραίτητος. Λέει ότι μπορούμε να πολεμούμε και να νικούμε χωρίς θυμό. Οι δάσκαλοι ξιφασκίας κραυγάζουν στους αθλητές τους να ασκούνται χωρίς θυμό (στήλη 33, 41-42 *{ΑΝΕΥ ΘΥΜΟΥ}*). Μπορούμε να ασκούμε ποινές χωρίς οργή, όπως οι ιπείς στα άλογα και οι τεχνίτες στους μαθητές (στήλες 33, 36 ως 34, 5).

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΓΙΑ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΟΡΓΙΛΩΝ, ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΟΡΓΗΤΟΥ

Οι μανιακοί φαίνονται οργίλοι και πράγματι είναι (στήλη 34, 27-32). Οι αόργητοι δεν θα δώσουν την εντύπωση οργίλου για πολύ (στήλη 34, 34-36). Η διάκριση γίνεται βάση της διάρκειας της οργής όπως και της έντασής της. Η κενή οργή (θυμός) του οργίλου (κακή προδιάθεση) έχει την τάση να κλιμακώνεται.

Η οργή του οργίλου πηγάζει από... «μια ανελέητη, άγρια και σκληρή προδιάθεση (“διαθέσει”:στήλη 27,21)... στην οποία συνάπτεται το συναίσθημα (πάθος)» (στήλη 27, 19-23).

Ο οργίλος έχει μια προδιάθεση: «ακατονόμαστη» (βλ. «άρρητον»: (στήλη 23,27), «μια επιθυμία που καταβάλλει οποιοδήποτε τίμημα γι’ αυτό που ποθεί»(στ. 23,28-29). «κάποιες φορές αυτή την πραγματικά αποκαλούμενη μανία, ονομάζουμε οργή» (στήλες 16,29-32)

Η οργή του οργίλου πηγάζει από ψευδείς πεποιθήσεις («ψευδοδοξία»,στήλη 6,14-15).

Η ΕΝΤΥΠΩΣΗ ΟΡΓΗΣ ΤΩΝ ΣΟΦΩΝ

Και ο σοφός δίνει την εντύπωση οργισμένου μερικές φορές. Ο Επίκουρος, ο ίδιος, έδωσε την εντύπωση οργισμένου (στήλη 35, 3-5). Οι σοφοί μάλιστα, δίνουν την εντύπωση οργισμένου πολλές φορές, είτε λόγω του φυσικού τους, είτε λόγω της άσκησης παρρησίας, είτε και για τα δύο μαζί (στήλη 36, 18-28). Η οργή τους όμως προέρχεται από μία καλή διάθεση, και όταν συμβαίνει είναι συνήθως σύντομη και οπωσδήποτε όχι έντονη.

Η ΟΡΓΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤ’ ΑΝΑΓΚΗ ΚΑΚΗ

Όπως παρατηρεί άλλοι θεωρούν την οργή καλό, άλλοι κακό (στήλη 37, 18-19). Εμείς όμως, καταλήγει ο Φιλόδημος, δεν το θεωρούμε εύκολη απόφαση, γιατί το μεν πάθος είναι κακό, καθότι ενοχλεί (στήλη 37, 20 ΔΑΚΝΗΡΩΙ), αλλά συνδυασμένο με την διάθεση μπορούμε να το δούμε και καλό (στήλη 37, 25-33). Συνίσταται από το να βλέπεις πως έχει η φύση των πραγμάτων και να μην έχεις λάθος γνώμες στην συμμέτρηση των βλαβών και στη κρίση αυτών που έβλαψαν (στήλη 37, 33-40). Η κενή οργή είναι πράγματι κακή γιατί από διάθεση γίνεται παμπόνηρη (στήλη 40, 1-3), αλλά (την οργή) συνδυασμένη με καλή διάθεση μπορούμε να την δούμε και καλή.

ΑΝΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΑΠΟΨΗΣ ΤΩΝ ΣΤΩΙΚΩΝ (ΑΠΑΘΕΙΑ), ΔΙΑΦΩΝΙΑ ΜΕ ΝΙΚΑΣΙΚΡΑΤΗ

Έτσι θεωρούμε κακό να μην αποδεχόμαστε τη φυσική οργή (στήλη 38, 18-22). Όπως λέει και ο (ποιητής) Μένανδρος όποιος δεν οργίζεται καθόλου, είναι πονηρός (στήλη 38, 25-27 {ΚΑΚΩΣ ΓΑΡ ΑΚΟΥΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΧΩΝ ΟΣΤΙΣ ΟΥΚ ΟΡΓΙΖΕΤΑΙ, ΠΟΝΗΡΙΑΣ ΠΛΕΙΣΤΟΝ ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ ΦΕΡΕΙ}).

Ο Φιλόδημος λέει, ότι ο Νικασικράτης ισχυρίζεται, ότι η φυσική οργή όχι μόνο ενοχλεί και σκοτίζει τους λογισμούς, αλλά και εμποδίζει τη συμβίωση με τους φίλους (στήλες 38, 34 ως 39, 4). Ο Νικασικράτης πρέπει να ανήκει σε μία επικούρεια ομάδα που

δραστηριοποιείται στη Ρόδο, η οποία υιοθετεί πιο αυστηρή γραμμή, σε σημείο που δηλώνει ότι η οργή είναι πάντα κακή και θα πρέπει να αποφεύγεται γενικώς.

Η οργή όμως, είναι πράγματι αναπόφευκτη {ανέκφευκτος} και ως τούτο φυσική (στήλη 38, 29-31). Πάσχει και ο σοφός από αυτή, καθότι είναι γενικώς ευάλωτο το γένος των ανθρώπων (στήλη 40, 4-6). Ο σοφός, πάντως, είναι ευάλωτος μόνο στη φυσική οργή, διότι συναινεί στην εύλογη (στήλη 40, 18). Παραλογίζεται όποιος προσπαθεί να εξαιρέσει τον σοφό από τον κανόνα της οργής στην ανθρώπινη φύση (στήλη 40, 27-33). Ο Φιλόδημος δηλώνει: «(ο σοφός) αν βλαφθεί από κάποιον εκουσίως, ή καταλάβει ότι θα βλαφθεί, οποιοδήποτε αδιάφορο, θα ενστερνιστεί το πάθος (στήλη 40, 33-38).» Και παρακάτω: «Το να φανεί κάποιος αδιάφορος μοιάζει παρατραβηγμένο, είναι δε ανοίκειο, να ξέρει ότι με την τιμωρία θα κάνει τους άλλους να αποσυρθούν και εντούτοις να τους αφήνει να ξεσπούν με μανία. Δεν θα υποχωρήσουν αν τους «δαγκώσει»; Αυτό αποκαλούμε οργή. (στήλη 41, 1-9)» Συνεχίζει: «Αν αδιαφορήσει κανείς, αμαρτάνει στους φίλους του ..... καθώς νέα κακά (από τους βλάπτοντες) είναι αναμενόμενα. (στήλη 41, 17-25)»

Η ΟΡΓΗ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ (ΦΥΣΙΚΗ ΟΡΓΗ)

Ακολουθεί το ερώτημα: «Αν το να βλάπτεσαι με εκούσιο τρόπο προκαλεί οργή, και βλαφθεί από κάποιον το μέγιστο, (ο σοφός) πως και δεν θα οργιστεί πολύ και δεν θα έχει σφοδρή επιθυμία να εκδικηθεί; (στήλη 41, 32-39)». Σε αυτόν απαντούν οι επικούρειοι: «Σε αυτόν που προξενεί τέτοιες (μέγιστες) βλάβες ή είναι φανερό ότι θα κάνει, ο σοφός αποξενώνεται και τον μισεί. Αυτό είναι επόμενο. Αλλά δεν θα ταραχθεί πολύ ο σοφός, διότι δεν νοιάζεται πολύ για τα εκτός του, εφόσον ούτε με τους τεράστιους πόνους αποκτά πολλές ταραχές· πολύ περισσότερο στην οργή (στήλη 41, 39 ως 42, 12)». «Ο σοφός δεν επιδιώκει την ποινή ως κάτι απολαυστικό, το οποίο συνδέεται με την μεγάλη οργή, διότι είναι μάταιο (στήλη 42, 20-25)», και «συνδέεται με άγρια διάθεση, όπως υποδείξαμε και θα καταστήσουμε σαφές παρακάτω, διότι δεν θα το συνηθίζει άμα ξέρει ότι αποκομίζει την ακρότατη τιμωρία, όποιος το κάνει, εξ αιτίας του. (στήλη 42, 30-39)». Παρακάτω, όμως αναφέρει: «και στο θυμό μπορεί να πει κάποιος ότι είναι δεκτικός ο σοφός, ... Δεν είπαμε ποτέ όμως ότι είναι υπερβολικός κατά το μέγεθος ή και κατά την ορμή για απόλαυση. Γιατί ούτε παθιασμένα καταπέφτει στα πάθη αυτός. Διότι αυτό είναι μανία (στήλη 43, 41 ως 44, 11)». «Δεν έχει κάτι απολαυστικό για τον σοφό η ποινή, αλλά την αντιμετωπίζει ως αναγκαιότητα, αηδέστατη, σαν να πίνει πικρό φάρμακο, ή να υφίσταται χειρουργική τομή. Άγριος είναι κατά τον Όμηρο, ανάδελφος και άδικος, όποιος ξεκινά πόλεμο και τιμωρία ανθρώπων. Ο σοφός είναι ημερότατος και επιεικέστατος (στήλη 44, 17-28)». «Ο Επίκουρος στις Αναφωνήσεις αποσαφηνίζει ότι το να θυμώνεις πρέπει να είναι μέτριο. Και ο Μητρόδωρος το λέει ότι ο θυμός του σοφού παρουσιάζεται πολύ σύντομος (στήλη 45, 5-12)». Η οργή είναι φυσική (στήλη 46, 9). Ο σοφός οργίζεται, και κάποιος θυμώνουν (στήλη 46, 12-14), για αυτό χρειάζονται την περίσκεψη (στήλη 46, 16-18).

Το έργο ολοκληρώνεται με τους τρεις επιλογισμούς, οι οποίοι αποσαφηνίζουν περισσότερο τη φυσική οργή.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΕΠΙΛΟΓΙΣΜΟΙ: ΠΑΡΑΝΟΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΟΡΓΗΣ

Α. Αναλογία της ευγνωμοσύνης με την οργή: «Όπως ευχαριστεί ο σοφός όσους του έκαναν καλό, έτσι οργίζεται με όσους τον έβλαψαν. Είναι το ίδιο, όπως οργίζεται με τους μεν, έτσι ευχαριστεί τους άλλους. Διότι το πάθος γίνεται αντίστροφο. ... Την ευχαριστία όπως και την οργή την προκαλεί το εκούσιο. Δεν ευχαριστούμε τα άψυχα για τα καλά που μας προκαλούν, ούτε τα έμψυχα για ακούσια. Έτσι δεν αγανακτούμε (με τα άψυχα, ούτε για τα ακούσια). Για μας είναι φυσικό να προστρέχουμε στη οργή όπως στην ευχαριστία, για την αντίστροφη αιτία. (στήλη 46, 18-40)». Άρα ο σοφός οργίζεται, το ίδιο συχνά με τους άλλους, για τις εκούσιες βλάβες που υφίσταται.

Όμως, απαντά ο Φιλόδημος, ο σοφός δεν οργίζεται τόσο τακτικά γιατί δε δίνει μεγάλη σημασία στα εξωτερικά πράγματα. Θα οργιζόταν μόνο, αν η επίθεση στραφεί σε πραγματικά μεγάλα αγαθά, όπως π.χ. σε όσους τον έκαναν σοφό, ή σε άλλα ανάλογα. (στήλη 48, 15-35 περίπου)

Β. Αναλογία του σοφού ως προς τον κοινό άνθρωπο. Εφόσον ο σοφός είναι άνθρωπος και οι άνθρωποι μεθούν, τότε και ο σοφός θα μεθά. Αν οι κοινοί άνθρωποι οργίζονται πολύ, τότε και ο σοφός δεν οργίζεται πολύ;

Ο Φιλόδημος απορρίπτει το επιχείρημα ως ανόητο. Ο σοφός δεν υποκύπτει σε αυτά τα πάθη τόσο εύκολα, αλλιώς δεν θα τον λέγαμε καν σοφό. Αλλιώς θα μπορούσε να πει κανείς ότι είναι ευάλωτος και σε άλλα πάθη, όπως π.χ. να ερωτεύεται παράφορα. Χρησιμοποιεί περίσκεψη και αποφεύγει εύκολα αυτούς τους κινδύνους.

Γ. Η διαπίστωση της εκούσιας βλάβης προκαλεί οργή (εμπεριέχεται διάκριση της κενής οργής από τη φυσική): «Γιατί δεν εμπλέκεται με τις μάταιες οργές, όποιος μάταια οργίζεται πολύ από οτιδήποτε, αλλά από τις εντυπώσεις του τις προηγούμενες. Άλλος πιστεύει ότι δε βλάφθηκε, άλλος ότι βλάφθηκε πολύ. Ο μεν δεν είχε τέτοιες εντυπώσεις, ο δε είχε. Στις πρώτες ο μεν μένει αόργητος, στις άλλες ο δε εκρήγνυται. Όστε το να εξάπτονται όσοι βλάπτονται εξαρτάται από τις προηγούμενες εντυπώσεις. Ο σοφός θεωρεί ότι βλάφθηκε από κάποιον εκουσίως, μόνο όμως για όσο βλάφθηκε, οργίζεται πάντως, λίγο όμως, διότι ποτέ δεν δίνει μεγάλη έμφαση στη βλάβη, καθώς δεν εξαρτάται πολύ από τις εξωτερικές καταστάσεις (στήλη 47, 15-39)». Δηλαδή, εφόσον ο σοφός, ο οποίος πράγματι δεν οργίζεται χωρίς λόγο, διαπιστώσει ότι βλάπτεται εκούσια από κάποιον, τότε δεν θα οργιστεί οπωσδήποτε (πάντως);

Το σημείο τριβή είναι το πάντως (στήλη 42, 34). Ο Φιλόδημος διαφωνεί σε αυτό. Η αντίληψη εκούσιας βλάβης είναι προϋπόθεση, αλλά δεν είναι δραστικό αίτιο της οργής. Όποιος δεν ξέρει γράμματα δεν μπορεί να γίνει σοφός, αλλά και όποιος ξέρει γράμματα δεν είναι κατ' ανάγκη σοφός. Έτσι χωρίς την αντίληψη βλάβης δεν μπορεί να οργιστεί κανείς, αλλά και η αντίληψη βλάβης δεν κάνει κάποιον να οργιστεί οπωσδήποτε. (στήλες 49, 27 ως 50, 1).

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Είναι σαφές ότι ο σοφός δεν λειτουργεί ως αυτόματο απέναντι στις προκλήσεις, αλλά απαντά με τον δέοντα τρόπο, όταν κρίνει ότι είναι απαραίτητο. Θα ενστερνιστεί τη φυσική οργή αν δει ότι απειλούνται πράγματι αυτά που είναι φυσικά και αναγκαία για την ζωή του. Αγαθά που αφορούν τη ίδια τη ζωή, την συντήρηση και την ευτυχία του.

Ας θυμηθούμε ένα απόσπασμα από την Επιστολή του Επίκουρου προς Μενοικέα (απ. 127-128):

«Πρέπει επίσης να αναλογιστείς ότι από τις επιθυμίες άλλες είναι φυσικές και άλλες είναι μάταιες, και από τις φυσικές άλλες είναι αναγκαίες και άλλες μόνο φυσικές. Από δε τις αναγκαίες επιθυμίες άλλες είναι αναγκαίες για την ευτυχία, άλλες για να είναι ανενόχλητο το σώμα και άλλες για την ίδια την ζωή.»

Γίνεται φανερό ότι αυτό που εννοεί ως φυσική οργή ο Φιλόδημος είναι η απάντηση στην επίθεση σε πράγματα που ο σοφός θεωρεί αναγκαία και φυσικά. Υπάρχουν όμως και τα φυσικά και επιλέξιμα πράγματα, γιατί το να περιοριστεί ο σοφός στα απολύτως αναγκαία ισοδυναμεί με το να περιορίσει τη τροφή του σε ψωμί και νερό.

Στη Κ.Δ. 29 διαβάζουμε:

«Από τις επιθυμίες, άλλες είναι φυσικές και αναγκαίες, άλλες φυσικές αλλά μη αναγκαίες και άλλες ούτε φυσικές, ούτε αναγκαίες, αλλά δημιουργούνται από την ματαιοδοξία. Οι φυσικές και αναγκαίες, είναι αυτές που διώχνουν τον πόνο, όπως το ποτό διώχνει την δίψα. Οι φυσικές και μη αναγκαίες είναι αυτές που μόνο ποικίλλουν την ηδονή και δεν διώχνουν τον πόνο, όπως τα πολυτελή γεύματα. Οι δε μη φυσικές και μη αναγκαίες είναι όπως αυτές για στεφάνια και αναθέσεις ανδριάντων.»

Ο σοφός, θα μπορούσε λοιπόν, να υπερασπιστεί με την εκδήλωση οργής και άλλα φυσικά αλλά μη αναγκαία αγαθά στη ζωή του όταν κρίνει απαραίτητο, με την προϋπόθεση όμως, να μην καταλήξει σε υπερβολικές ταραχές, κινδύνους και κόπους.

Ας θυμηθούμε την Κ.Δ. 30:

«Αυτές από τις φυσικές επιθυμίες, που εάν δεν ικανοποιηθούν, δεν φέρνουν πόνο, αλλά όμως παραμένει έντονη η αναζήτησή τους, δημιουργούνται από λάθος δοξασία και δεν διαλύονται όχι εξ αιτίας της φύσεώς τους, αλλά εξ αιτίας της ματαιοδοξίας του ανθρώπου.»

Στη περίπτωση που ο σοφός εκδηλώσει υπερβολικά έντονη οργή, για την υπεράσπιση φυσικών αγαθών αλλά όχι οπωσδήποτε αναγκαίων, είναι προφανές ότι έχει ξεφύγει από τον στόχο του και η οργή του έχει χάσει πλέον την ιδιότητα της φυσικής και έχει εκπέσει στην μάταιη (κενή), η οποία φέρνει περισσότερα προβλήματα από όσα, ίσως, μπορεί να λύσει.

ΠΕΡΙ ΟΡΓΗΣ, ΑΝΑΣΥΣΤΑΣΗ GOMPERZ

Ακολουθεί το κείμενο που ανασυστάθηκε από τον Gomperz, όπως εκδόθηκε στη Λειψία το 1864, με ελάχιστες μεταγενέστερες προσθήσεις ή και διορθώσεις.

ΣΤΗΛΗ 1

8-9

... ΟΤΙ ΛΗΡΩΔΕΣ ΕΣΤΙ ΤΟ ΨΕ-

10-14

ΓΕΙΝ ΕΓΚΕΧΕΙΡΗΚΕΝΑΙ, ΑΔΟΛΕΣΧΩΣ ΔΕ ΚΑΙ ΚΑΘΑΠΕΡ ΕΙΩΘΕΝ. ΕΙ ΜΕΝ ΟΥΝ ΕΠΕΤΙΜΑ ΤΟΙΣ ΨΕΓΟΥΣΙ ΜΟΝΟΝ, ΑΛΛΟ

15-19

ΔΕ ΜΗΔΕΝ ΕΝ ΠΟΙΟΥΣΙΝ, Ή ΑΛΛΩΣ <ΩΣ> ΒΙΩΝ ΕΝ ΤΩΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡΓΗΣ ΚΑΙ ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ ΕΝ ΤΩΙ ΠΕΡΙ ΠΑΘΩΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΙ Κ'ΑΝ

20-24

ΜΕΤΡΙΩΣ ΙΣΤΑΤΟ΄ ΝΥΝ ΔΕ ΤΟ ΚΑΘΟΛΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝΤΑ ΚΑΚΑ ΤΙΘΕΝΤΑΙ ΠΡΟ ΟΜΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑΓΕΛΑΣΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ

25-27

ΛΗΡΩΔΕΣ ΥΠΟΛΑΜΒΑΝΩΝ, ΑΥΤΟΣ ΕΣΤΙ ΛΗΡΩΔΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΕΛΑΣΤΟΣ.

ΣΤΗΛΗ 2

.....

9

ΔΕ ΕΞΩ, ΦΑΝΕΡΟΝ ΚΑΘΕΣ-

10-14

ΤΗΚΕ ΚΑΙ (ΜΑΛΙΣΤΑ) ΤΩ ΔΥΝΑΜΕΝΩΙ ΠΑΘΟΛΟΓΕΙΝ... ΦΑΝΕΡΟΝ ΕΣΤΙ...

15-19

... ΤΟ ... ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ ΑΦ΄ ΗΣ ΚΑΙ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ ΔΙ΄ ΉΝ ΑΝΗΚΕΣΤΟΙΣ ΣΥΝΕΧΟΜΕΘΑ ΚΑΚΟΙΣ ... ΕΠΙ-

20-22

ΣΤΑΜΕΘΑ ΚΑΙ ΩΣ ΠΟΛΥ (ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΝ) ΨΥΧΩΝ ΙΑΤΡΟΙ (ΕΧΟΝΤΕΣ).....

ΣΤΗΛΗ 3

...

5-9

ΔΙΟΠΕΡ (ΠΑΡΙΣΤΑΝΩΝ) ΤΑ ΜΕΝ ΑΓΝΟΟΥΜΕΝΑ ΤΕΛΕΩΣ, ΤΑ Δ΄ ΕΙΣ ΛΗΘΗΝ ΑΦΙΓΜΕΝΑ, ΤΑ Δ΄ ΑΝΕΠΙΛΟΓΙΣΤΟΥ-

10-14

ΜΕΝΑ ΤΟΙΣ ΓΕ ΜΕΓΕΘΕΣΙΝ, ΕΙΣ ΜΗΘΕΝ ΕΤΕΡΟΝ, ΤΑ Δ΄ ΟΥΚ ΑΘΡΟΩΣ ΓΕ ΘΕΩΡΟΥΜΕΝΑ ΚΑΙ ΤΙΘΕΙΣ ΕΝ ΟΨΕΙ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΜΠΟΙΕΙ

15-19

ΦΡΙΚΗΝ, (ΕΤΙ ΔΕ) ΤΟΥ ΠΑΡ΄ ΑΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΥΠΟΜΝΗΣΘΕΝΤΟΣ ΑΠΟΦΥΓΕΙΝ ΡΑΔΙΩΣ΄ ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΔΗ ΠΡΟΣΤΙΘΕΑΣΙΝ, ΚΑΙ ΜΕΤΡΙ-

20-24

ΩΣ, ΤΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ ΟΙ (ΓΕΝΝΑΙΟΙ) ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ, (ΜΕΘ΄) ΄ΩΝ ΗΚΙΣΤΑ ΤΟΙΣ ΟΡΓΙΟΙΣ ΠΑΘΕΣΙΝ ΠΕΡΙΠΙΠΤΩΜΕΝ, ΥΠΟ-

25-27

ΓΡΑΦΟΥΣΙΝ΄ ΟΘΕΝ ΔΗ ΚΑΙ (Ο) ΛΕΓΩΝ, ΩΣ (ΤΟΥΤΟ ΣΦΑΛΕΡΩΤΑΤΟΝ) ΚΑΘΕΣΤΗΚΕ

ΣΤΗΛΗ 4

...

4

ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ ΤΟ ΤΕ

5-9

ΜΕΓΕΘΟΣ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΓΕΝΟΜΕΝΑ ΔΙ΄ ΑΥΤΗΝ ΠΑΘΗ ΚΑΙ ΤΑΣ ΑΛΛΑΣ ΔΥΣΑΡΕΣΤΙΑΣ, ΕΝΙΟΤΕ ΔΕ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ, ΛΑΝΘΑ-10-14

ΝΕΙ ΤΑ ΜΕ ΚΑΘΟΛΟΥ ΤΟΥΣ ΚΑΜΝΟΝΤΑΣ, ΤΑ Δ' ΕΠΙΛΟΓΙΣΤΙΚΩΣ, ΩΣΤΕ Κ' ΑΜΕΛΕΣΤΕΡΟΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗΝ
ΩΣ ΜΕΤΡΙΩΝ ΕΝΕΣΤΗ-

15-19

ΚΟΤΩΝ ΚΑΘΙΣΤΑΝΤΑΙ, ΤΕΘΕΝΤΑ ΔΕ ΠΡΟ ΟΜΜΑΤΩΝ (ΕΥΠΕΙΣΤΟΤΕΡΟΥΣ) ΠΡΟΣ ΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑΝ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΕΙ ΚΑΙ ΓΑΡ ΕΝΤΑΥΘΑ ΤΑ

20-24

ΜΕΝ ΟΥΔ' ΟΛΩΣ ΕΝΘΥΜΟΥΜΕΝΟΙ, ΤΑ Δ' ΟΥ ΚΑΘΑΡΩΣ, ΟΥΔΕ ΚΕΧΡΗΣΘΑΙ ΘΕΛΟΥΣΙΝ ΕΙΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΝ
ΕΑΥΤΟΥΣ, (ΜΑΘΟΝΤΕΣ) ΔΕ (ΚΑΤΑ) ΤΩΝ

ΣΤΗΛΗ 5

.....

8-9

ΠΡΟΣΕΧΕΙΝ ΕΠΙΜΕΛΕΣΤΕΡΟΝ ΤΗ ΘΕΡΑ-

10-14

ΠΕΙΑ ΚΑΙ ΜΗ ΠΑΡΟΛΙΓΩΡΕΙΝ, ΟΥΔ' ΩΝ ΕΝΕΚΑ ΙΑΤΡΟΙΣ ΕΓΧΡΗΣΕΙ ΤΟ ΨΕΓΕΙΝ ΗΤΤΟΝ ΑΓΝΟΟΥΜΕΝΩΝ. ΕΙ ΔΕ
ΜΗ Γ' ΕΠ' ΙΣΟΝ ΤΩΝ ΤΕ

15-19

ΜΕΓΕΘΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΑΠΤΟΜΕΝΩΝ ΤΑΙΣ ΝΟΣΟΙΣ ΚΑΚΩΝ ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΟΡΓΑΙΣ ... .., ΑΙ ΘΕΛΟΥΣΑΙ
ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙΝ ΣΥΜΦΟΡΑΙ

20-24

ΔΙΑ ΤΗΝ ..... ΤΗΝ ΠΡΟΣ (ΒΑΣΙΛΕΙΔΗΝ) ΚΑΙ (ΘΕΣΠΗΝ) ... ΟΥΚ ΗΣΑΝ ΦΑΝΕΡΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΡΑΤΑ ΚΑΘΑΠΕΡ ...
ΠΡΟΣΔΕΟΜΕΝΩΙ ΔΡΙΜΥ-

25-28

ΤΗΤΟΣ' ΟΥΤΩ Δ' ΕΣΤΙ ΤΥΦΛΟΣ, ΩΣΤΕ ΜΑΚΡΩΙ ΠΡΟΥΡΓΙΑΙΤΕΡΟΝ ΥΠΑΡΧΕΙΝ ΤΑ ΤΑΙΣ...

ΣΤΗΛΗ 6

1-4

.....ΑΠΟΦΥΓΕΙΝ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΑΛΛΑ

5-9

ΤΩΝ ΕΥΛΟΓΩΣ ΜΟΝΟΝ ΒΟΗΘΟΥΝΤΩΝ ΠΡΟΣΔΕΙΣΘΑΙ, ΤΑ Δ' ΕΝ ΤΗ ΨΥΧΗ ΠΑΘΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΗΜΕΤΕΡΑΝ
ΨΕΥΤΟΔΟΞΙΑΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ-

10-14

ΤΑ, ΤΙΝΑ ΜΕΝ ΚΑΙ ΤΩΙ ΓΕΝΕΙ, ΤΙΝΑ ΔΕ ΤΩΙ ΜΕΓΕΘΕΙ, (ΚΑΙ) ΣΥΝΕΧΩΣ ΕΧΕΙ ΤΗΣ (ΑΠΟΘΕΣΕΩΣ) ΕΝ ΤΩ ΘΕΩΡΕΙΣΑΙ
ΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ ΚΑΙ ΤΟ

15-19

ΠΛΗΘΟΣ ΩΝ ΕΧΕΙ ΚΑΙ ΣΥΝΕΠΙΣΠΑΤΑΙ ΚΑΚΩΝ (ΑΔΙΑΝΟΗΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ) ΕΤΙ (ΔΕ) ΕΠΕΙ ΚΑΚΟΝ ΚΑΙ
.....ΤΟΥΤΟ ΚΑΙ ΔΥΝΑΤΑΙ

20-24

ΑΠΟΦΕΥΓΕΙΝ, ΑΜΑ (ΔΕ) ΚΑΙ ΤΟ ΚΥΝΤΑΤΟΝ, ΟΥΤΩΣ (ΕΣΤΙ ΠΑΣΙ) ΦΑΝΕΡΟΝ ΤΟ ΤΗΝ (ΟΡΓΗΝ) ΟΛΟΝ ΕΙΝΑΙ
ΚΑΚΟΝ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ.....

25

ΟΙ ΨΕΓΟΝΤΕΣ, ΩΣΤΕ ΚΑΙ.....

ΣΤΗΛΗ 7

...

5-9

ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΑΥΤΑΙΣ Ή ΘΥΜΩΘΗΝΑΙ ΧΡΗΣΘΑΙ ΚΑΝ ΛΕΓΗΙ (ΤΙΜΑΣΑΓΟΡΑΣ) ΑΝΕΠΙΛΟΓΙΣΤΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ
ΓΕΓΟΝΕΝΑΙ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ, ΚΑΙΠΕΡ

10-14

ΕΧΟΝΤΕΣ ΕΠΙΔΕΙΚΝΥΕΙΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΠΟΒΑΙΝΟΝΤΩΝ (ΤΑ ΓΝΩΣΤΑ, Α ΠΡΟΣΘΗΣΟΜΕΘ'), ΟΜΩΣ ΕΠΕΙΔΗ ΔΕΟΝ
ΤΟΙΣ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟΙΣ ΤΟΥΣ ΠΑ-

15-19

ΡΑΛΟΓΙΣΜΟΥΣ ΥΠΟΔΕΙΞΑΝΤΑΣ, ΟΥΤΩ (ΔΗ) ΤΗΝ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑΝ ΕΠΙΛΟΓΙΣΑΣΘΑΙ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ, ΚΑΘΑΠΕΡ ΚΑΙ ΕΠΙ
ΤΗΣ ΕΡΩΤΙΚΗΣ ΕΙΩΘΑ-

20-24

ΜΕΝ ΠΟΙΕΙΝ ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ ..... ΤΟΥΣ ΕΞΑΡΙΘΜΟΥΜΕΝΟΥΣ ΤΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝΤΑ ΔΥΣΧΕΡΕΣΤΑΤΑ.....

ΣΤΗΛΗ 8

...

5-9

.....ΕΣΤΙΝ ΚΑΙ ΟΥ (ΔΟΚΕΙ ΠΑΡΑΠΛΗΣΙΟΝ) ΟΥΔ' ΕΜΟΙ ΤΩΙ ΘΥΜΩΙ ΤΩΝ ΟΡΓΙΛΩΝ.....

10-14

...(ΤΟΝ ΘΥΜΟΝ) ΟΛΟΝ ΩΣΠΕΡΕΙ ΣΥΓΚΕΙΜΕΝΟΝ ΕΞ ΕΚΠΥΡΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΔΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΕΡΕΘΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΒΡΙΜΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΕΙΝΗΣ

15

ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ ΤΟΥ ΜΕΤΕΛΘΕΙΝ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΑΣ ΕΙ ΔΥΝΗΣΕΤΑΙ, ΚΑΘΑΠΕΡ (ΑΠΟΔΗΛΟΥΣΙΝ) ΑΙ ΦΩΝΑΙ ΤΟΤΕ ΜΕΝ ΕΥΧΟΜΕΝΩΝ ΠΕΡΙΖΩ-

20-24

ΣΑΣΘΑΙ ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΡΟΙΣ ΤΟΥ ΛΥΠΗΣΑΝΤΟΣ, ΤΟΤΕ Δ' ΩΜΑ ΔΑΣΑΣΘΑΙ, ΕΙΤ' ΕΠΙ ΤΑΣ ΔΙΑΔΙΔΟΜΕΝΑΣ ΤΩΙ ΣΩΜΑΤΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΑΣΤΑΘΕΙΣ, ΟΙΟΝ ΛΕ-

25-29

ΓΩ ΤΗΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΚΡΑΥΓΗΣ ΔΙΑΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ ΠΛΕΥΜΟΝΟΣ ΣΥΝ ΑΥΤΑΙΣ ΠΛΕΥΡΑΙΣ, ΤΟ ΜΕΤΕΩΡΟΤΕΡΟΝ ΑΣΘΜΑ ΤΩΝ ΧΙΛΙΑ ΔΕΔΡΑ-

30-31

ΜΗΚΟΤΩΝ ΣΤΑΔΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΗΔΗΣΙΝ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ.

ΣΤΗΛΗ 9

1-4

ΤΡΟΜΟΥΣ ΚΑΙ (ΚΡΑΔΑΣΜΟΥΣ) ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΚΑΙ (ΠΑΡΑΛΥΣΕΙΣ), ΟΙΑ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ (ΚΑΙ) ΤΟΙΣ ΕΠΙΛΗΠΤΙΚΟΙΣ, ΩΣ-

5-9

ΤΕ ΣΥΝΕΧΩΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝΤΩΝ ΤΟΝ ΑΠΑΝΤΑΝ ΒΙΟΝ ΕΠΙΤΡΙΒΕΣΘΑΙ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΛΕΙΩ ΧΡΟΝΟΝ ΕΙΣ ΕΚΤΡΟΦΗΝ ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΙΑΣ ΛΑ-

10-14

ΒΑΝΕΙΝ' ΤΟ Δ', ΟΤΙ ΠΟΛΛΟΙΣ ΕΓΕΝΝΗΣΕΝ ΑΥΤΟ ΤΕ ΚΑΙ ΤΑ ΓΙΝΟΜΕΝΑ Δ' ΑΥΤΟΥ ΡΗΞΕΙΣ ΠΛΕΥΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΠΛΕΥΡΩΝ ΠΟΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛ-

15-19

ΛΑ ΤΟΙΟΥΤΟΤΡΟΠΑ ΠΑΘΗ ΘΑΝΑΤΟΥΣ ΕΠΙΦΕΡΟΝΤΑ, ΚΑΙ ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ ΑΚΟΥΕΙΝ ΕΣΤΙΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΣΙΝ (ΑΥΤΟΙΣ) ΕΠΙΒΛΕ-

20-23

ΠΕΙΝ' ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ ΔΕ ΠΕΡΙΣΤΑΣΙΝ (ΑΜΑ) ΣΥΝΕΧΕΙΣ (ΟΤΙ ΠΟΛΛΑΚΙ ΚΑΙ ΤΟ) ΜΕΛΑΝΑΣ ΓΕΝ/ΕΣΘΕ

ΣΤΗΛΗ 10

...

8-9

ΟΥΚ ΟΛΙΓΑΚΙΣ ΔΕ ΚΑΙ ΝΟΣΟΥΝΤΕΣ (ΑΚΑΙΡΩΣ).

10-14

ΑΝΑΠΗΔΩΣΙΝ, ΠΟΛΛΑΚΙ ΔΕ ΚΑΙ ΓΥΜΝΟΙ, ΚΑΙ ΚΑΤΑΔΙΩΚΟΥΣΙ ΤΙΝΑΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΕΚΟΝΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΟΙΣ ΕΓΚΥΜΙΟΝ ΤΟΙΣ ΣΥΜ-

15-19

ΠΤΩΜΑΣΙΝ*: Κ'ΑΝ ΗΣΥΧΑΖΩΣΙΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΛΙΝΗΣ, ΔΙΑ ΤΗΝ (ΦΛΕΓΜΟΝΗΝ) ΚΑΙ ΤΟΝ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΔΙΑΣΠΑΣΜΟΝ ΤΡΕΠΟΥΣΙΝ ΤΟ ΣΩ-

20-24

ΜΑΤΙΟΝ ΦΟΡΩΙ ΕΙΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΑΡΡΩΣΤΙΑΣ, ΘΘΕΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΙΝΟΥΣΙΝ ΟΙ ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΕΣ ΑΥΤΟΙΣ ΤΕ ΤΟΙΣ ΣΥΝΕΧΟΜΕΝΟΙΣ ΦΥΛΑΤΤΕΣ-

25-29

ΘΑΙ ΤΟΥΣ ΔΙΕΡΕΘΙΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΠΑΡΕΔΡΕΥΟΥΣΙ ΜΗΔΕΝ ΟΛΛΩΣ ΠΟΙΕΙΝ ΤΩΝ ΚΙΝΗΣΑΙ ΔΥΝΑΜΕΝΩΝ, ΤΟ ΔΕ ΔΥΝΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΙΑΤΡΟΙΣ...

ΣΤΗΛΗ 11

.....

3-4

(ΑΝΟΙΚΕΙΟΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑ ΘΕΙΟ-

5-9

ΤΑΤΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ) ΑΛΛΑ ΠΑΜΠΟΛΛΩΝ (ΕΠΟΙΣΤΙΚΑΣ) ΣΥΜΦΟΡΩΝ, ΟΤΑΝ ΜΗΝ ΠΑΝΤΕΣ ΕΧΘΡΑΣ ΑΝΑΛΑΒΩΣΙΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

10-14

ΚΑΙ ΠΑΝ ΕΚΜΗΧΑΝΟΝΤΑΙ Κ'ΑΝ ΜΗ ΤΗΝ ΔΙΚΗΝ ΑΥΤΟΘΕΝ ΕΠΙΘΩΣΙ, ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΔΕ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΩΝ ΕΠΙΠΟΝΩΝ, ΟΤΑΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣΙΝ Ή

15-19

ΤΥΡΑΝΝΟΙΣ (ΕΓΚΥΡΗΣΩΣΙΝ) ΟΜΟΙΟΤΡΟΠΟΙΣ ΑΦΥΛΑΚΤΩΣ ΟΜΙΛΗΣΑΝΤΕΣ, (ΕΙΤΑ) ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΛΑΤΩΝΑ ΚΟΜΙΖΟΝΤΑΙ ΚΟΎΦΩΝ ΚΑΙ

20-23

ΠΤΗΝΩΝ ΛΟΓΩΝ ΒΑΡΥΤΑΤΑΣ ΖΗΜΙΑΣ΄ ΟΥ ΓΑΡ ΕΣΤΙΝ ΑΝΑΛΑΒΕΙΝ ΤΗΝ (ΠΡΗΣΜΟΝΗΝ) ΑΠΑΞ (ΦΩ-

ΣΤΗΛΗ 12

1-4

ΤΙΖΟΥΣΑΝ).....ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΝΑΣ ΔΕ ΔΙ-

5-9

ΑΤΙΘΗΣΙ (ΔΑΚΝΩΝ, ΩΣΤ΄ ΕΡΓΩΝ) ΕΠΙΛΑΜΒΑΝΕΣΘΑΙ ΑΤΟΠΩΝ (ΚΑΤΑ..... ΚΑΙ ΚΑΤΑΦΕΡΕΙΣ ΕΙΣ ΜΕΤΑΒΟΛΑΣ΄ ΟΥ ΜΗΝ ΑΛ-

10-14

Λ' ΕΝΙΟΤΕ ΚΑΙ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΣΥΜΒΑΛΛΟΥΣΙΝ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟΙΣ΄ ΟΥ ΓΑΡ ΕΑ ΔΙΑΚΡΙΝΕΙΝ Ο ΘΥΜΟΣ΄ ΩΣ ΚΑΙ ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΝ ΦΗΣΙΝ Ο ΜΗ-

15-19

ΤΡΟΔΩΡΟΣ ΤΩΙ ΠΡΕΣΒΥΤΑΤΩΙ ΤΩΝ ΑΔΕΡΦΩΝ (ΑΚΤΟΡΙΔΗ)΄ ΚΑΠΕΙΤΑ ΤΗΣ ΠΡΟΠΕΤΕΙΑΣ ΠΙΚΡΑ ΚΟΜΙΖΟΝΤΑ Τ'ΑΠΙΧΕΙΡΙΑ.

20-24

ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΔΕ ΑΥΤΟΙΣ (ΕΞΩ) ΤΩΝ ΤΟΙΟΥΤΩΝ ΧΕΙΡΟΚΡΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΜΥΡΙΑΙΣ ΤΑΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΠΕΡΙΠΙΠΤΕΙΝ ΖΗΜΙΑΣ.

25-27

ΕΠΕΙΔΑΝ ΟΦΛΩΣΙΝ ΔΙΚΗΝ ΥΒΡΕΩΣ Ή ΤΡΑΥΜΑΤΟΣ.....

ΣΤΗΛΗ 13

.....

4

ΚΑΙ (ΠΑΝ-

5-9

ΤΑΠΑΣΙ) ΤΟΝ ΜΕΝ ΤΥΠΤΟΜΕΝΟΝ ΗΚΙΣΤΑ ΒΛΑΠΤΟΥΣΙΝ, ΑΥΤΟΙ ΔΙ' ΕΑΥΤΟΥΣ ΛΥΜΑΙΝΟΝΤΑΙ ΠΑΝΤΟΔΑΠΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΠΑΛΙΝ ΘΥΜΟΥΝ-

10-14

ΤΑΙ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΕΚΟΜΕΝΟΙ (ΑΥΤΟΙ) ΠΑΡΟΙΝΟΥΝΤΑΙ. ΤΙ (ΓΑΡ) ΔΕΙ ΛΕΓΕΙΝ ΤΟ ΜΗΔ' ΑΠΩΣΜΕΝΟΥΣ ΑΛΛ' ΕΠΙΦΕΡΟΜΕΝΟΥΣ ΕΝΙΟΤΕ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕ-

15-19

ΠΙΣΤΑΣΙΑΝ ΕΙΣ ΞΥΛΑ ΚΑΙ ΤΟΙΧΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑΦΡΟΥΣ Ή ΤΙ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΕΜΠΙΠΤΕΙΝ; ΑΝ ΔΕ ΟΥΝ ΓΕΝΟΜΕΝΟΙ ΚΡΕΙΤΟΥΣ ΠΡΟΪΩΣΙΝ ΩΣΠΕΡ ΕΙΩ-

20-24

ΘΑΣΙΝ ΕΩΣ ΟΦΘΑΛΜΩΝ ΕΚΚΟΠΗΣ Ή ΜΥΚΤΗΡΩΝ ΑΠΟΤΡΩΞΕΩΣ Ή ΚΑΙ ΦΟΝΟΥ, ΤΟ ΠΕΡΙΠΙΠΤΕΙΝ ΕΚ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΟΡ-

25-27

ΓΙΖΟΜΕΝΩΝ ΤΟΤΕ ΜΕΝ ΤΟΙΣ ΜΟΡΟΙΣ, ΤΟ <ΤΕ> ΔΕ ΦΥΓΑΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΔΩΝ .....

ΣΤΗΛΗ 14

1-4

.....ΤΑΣ ΤΩΝ (ΠΑΡΑΔΕΔΟΜΕΝΩΝ) ΘΕΩΝ ΟΡΓΑΣ ..... ΑΠΟΜΙΜΟΥΜΕΝΟΙ

5-9

.....(ΦΙΝΕΩΣ ΥΙΟΙ)..... ΤΑΙΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ, ΩΣ ΠΟΛΛΟΙ ΠΑΡΑΠΛΗΣΙΟΙ ΤΟΙΣ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ

10-14

ΥΙΟΙΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΠΕΛΟΠΟΣ Ή ΠΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ ΤΩΝ Τ' ΑΛΛΩΝ ΠΡΟΣΗΚΟΝΤΩΝ, ΚΑΘΑΠΕΡ ΜΥΡΙΟΙ ΚΑΙ ΠΑΛΛΑΙ ΚΑΙ ΝΥΝ. ΑΜΕΛΕΙ ΓΑΡ ΚΑΙ ΦΙΛΟ-

15-19

ΤΙΜΟΤΕΡΟΝ ΕΣΤΙ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΡΩΤΙΚΗΣ ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ ΤΟ ΚΑΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΤΕΡΧΟΜΕΝΟΝ ΑΠ' ΕΛΑΧΙΣΤΟΥ ΜΕΧΡΙ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΕΞΟΚΕΛ-

20-24

ΛΕΙΝ ΠΟΙΕΙ' ΠΡΟΑΓΕΤΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΑΣΕΒΕΙΝ ΕΙΣ ΙΕΡΕΙΣ ΥΒΡΙΖΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΝΟΥΝΤΑΣ ΕΙΣ ΙΚΕΤΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΕΙΩΝ ΑΥΤΩΝ ΑΦΕΙΔΟΥΝ-

25-29

ΤΑΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΑΛΛΑ ΠΟΛΛΑ ΤΩΝ ΤΟΙΟΥΤΩΝ ΕΚΒΑΚΧΕΥΟΝΤΑΣ, ΟΘΕΝ ΕΠΙ ΠΟΛΛΟΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΕΛΟΥΜΕΝΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΩΜΕΝΩΝ (ΑΙ

30

ΨΥΧΑΙ) ΤΩΝ ΟΡΓΙΩΝ.....

ΣΤΗΛΗ 15

5-9

.....(ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΕΙ ΧΡΟΝΟΝ) ..... ΚΑΙ ΓΑΡ ΟΥΔΕ ΜΕΤΑ

10-14

ΧΡΟΝΟΝ (ΕΠΙΘΡΗΝΕΙ) ΑΜΕΛΕΙ ΤΟΙΣ ΠΡΑΧΘΕΙΣΙΝ, ΑΛΛ' ΕΥΘΕΩΣ ΚΑΘΗΝΤΑΙ ΤΙΛΛΟΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΚΛΑΙΟΝΤΕΣ ΕΦ' ΟΪΣ ΕΠΑΡΩΝΗΣΑΝ, ΕΝΙΟΕΤΕ Δ' ΑΥ-

15-19

ΤΟΥΣ ΕΠΙΚΑΤΑΣΦΑΤΤΟΝΤΕΣ. ΟΥΤΩ ΔΕ ΚΥΡΙΟΝ ΕΣΤΙ ΤΟ ΠΑΘΟΣ, ΩΣΤΕ ΚΑΙ ΠΡΟΙΕΣΘΑΙ ΠΟΙΕΙ ΤΑΥΘ' ΩΝ ΜΑΛΙΣΤΑ ΔΕΙΝΟΥΣ ΕΧΕΙ ΤΟΥΣ Ι-

20-24

ΜΕΡΟΥΣ Ο ΘΥΜΟΥΜΕΝΟΣ' ΦΟΙΝΙΚΑ ΓΟΥΝ (ΤΡΩΚΤΗΝ) Ή ΕΝΑ ΧΑΛΚΟΥΝ ΑΠΟΒΑΛΩΝ ΑΥΤΟΝ ΠΝΙΓΕΙ' ΧΑΣΚΩΝ ΒΑΔΙΖΕΙΣ, ΟΥ ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ

25-29

ΣΑΥΤΩΙ ΛΕΓΩΝ' ΑΝΑΓΚΑΖΕΙ ΔΙΑΡΙΘΜΟΥΝΤΑ ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΑΡΓΥΡΙΟΝ ΕΝ ΠΛΟΙΩΙ ΚΑΙ ΤΕΤΡΑΧΜΟΝ ΉΝ ΕΠΙΖΗΤΟΥΝΤΑ ΠΑΝ ΤΟ ΠΕΛΑΓΟΣ

30-32

ΕΚΧΕΙΝ' Κ'ΑΠΕΙΤΑ ΔΗΛΟΝ ΩΣ ΕΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΦΙΛΑΡΧΟΝ Ή ΦΙΛΟΔΟΞΟΝ ΟΥΤΩ.....

ΣΤΗΛΗ 16

1-4

ΚΑΙ ΤΟΝ ΗΓΟΥΜΕΝΟΝ.....ΥΠΝΟΣ.....ΖΕΥΣ.....

5-9

...ΤΗΣ ΤΥΧΟΥΣΗΣ ΑΙΤΙΑΣ (ΡΙΨΑΙ), Κ'ΑΠΕΙΤΑ ΠΑΣ (ΕΠΙ ΠΟΛΛΟΙΣ ΕΤΕΡΟΙΣ;;;) ΘΑΥΜΑΖΕΙ (ΕΙ (ΟΝΤΕΣ) ΤΗΛΙΚΟΥΤΩΙ (ΗΣΣΟΝΕΣ) ΑΝΑΙΤΙΟΥΣ ΜΙΣΟΥΣΙ

10-14

ΤΕ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΟΥΝΤΑΙ;;;) ΚΑΘΑΠΕΡ ΑΠΟΛΛΩΝ ΤΟΥΣ ΕΠΕΥΦΗΜΟΥΝΤΑΣ ΑΙΔΕΙΣΘΑΙ Θ' ΙΕΡΗΑ ΚΑΙ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΗΣ ΝΙΟΒΗΣ

15-19

Η ΑΔΕΛΦΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΔΜΟΝ Ο ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΕΝΕΚΑ ΤΗΣ ΤΩΝ ΘΥΓΑΤΕΡΩΝ ΑΥΤΟΥ ΒΛΑΣΘΗΜΙΑΣ' (ΟΥ Δ' ΕΙ) ΠΡΟΣ ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ ΕΥΑ-

20-24

ΝΑΣΕΙΣΤΟΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ Κ'ΑΤΕΛΕΩΣ ΕΥΠΑΡΑΛΟΓΙΣΤΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΒΟΛΑΙΣ ΤΩΝ ΤΥΧΟΝΤΩΝ, ΕΝΙΟΤΕ ΔΕ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΧΘΡΩΝ, ΚΑΤΑ ΤΩΝ

25-29

ΦΙΛΑΤΑΤΩΝ ΠΡΟΣΕΧΟΝΤΕΣ. (ΜΑΝΙΑΣ ΤΟΙΓΑΡΟΥΝ) ΟΥΧ ΟΜΟΙΟΝ (ΓΕΝΟΣ) ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΒΕΒΗΚΕ, (ΤΗΝ ΟΡΓΗΝ) ΔΕ ΤΙΣ ΕΙΡΗΚΕΝ, ΑΛ-

30-32

Λ' ΕΝΙΟΤΕ ΤΗΝ (ΟΝΤΩΣ) ΚΑΛΟΥΜΕΝΗΝ ΜΑΝΙΑΝ ΟΡΓΗΝ ΠΡΟΣΑΓΟΡΕΥΟΜΕΝ.

ΣΤΗΛΗ 17

.....

5-9

.....ΤΕΚΝΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΧΙΖΟΝ-

10-14

ΤΑΣ ΤΟΥΣ ΧΙΤΩΝΙΣΚΟΥΣ, (ΤΟΝ ΔΕ) ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΦΩΝΗΣ ΛΟΙΔΟΡΟΥΜΕΝΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠΟΝΤΑΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΠΑΡΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΠΑΜΠΟΛΛΑ ΤΟΥΤΟΙΣ ΠΑΡΑΠΛΗ-

15-19

ΣΙΑ ΣΥΝΤΕΛΟΥΝΤΑ. ΠΕΡΙ ΜΕΝ ΓΑΡ ΤΟΥ ΜΩΡΟΤΑΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΕΡΓΟΝ ΛΕΓΕΙΝ, ΟΤΑΝ ΚΑΙ ΜΥΙΑΙΣ ΦΟΝΟΥΣ ΜΗΧΑΝΩΝΤΑΙ ΔΕΙ-20-24

ΝΟΥΣ ΚΑΙ ΚΩΝΩΨΙ ΜΕΤΑ ΒΡΙΜΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΠΕΙΛΩΣΙ ΚΑΙ ΡΑΠΙΖΩΣΙΝ ΩΣ ΚΑΤΑΦΡΟΝΟΥΜΕΝΟΙ. ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ Δ' ΑΥΤΟΙΣ (ΕΞ ΕΠΙ-

25-29

ΓΕΝΗΜΑΤΟΣ) ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΦΙΛΑΤΟΙΣ ΣΥΝΟΥΣΙΝ (ΑΝΤΙΒΑΙΝΕΙΝ) ΚΑΙ (ΠΡΟΣΚΡΟΥΕΙΝ) ΚΑΙ ΛΥΠΕΙΝ ΚΑΙ (ΜΙΣΕΙΣΘΑΙ, ΩΣΤ' ΑΤΕΛΕΩΣ) ΤΗ ΦΙΛΟΣΟ-

30

ΦΙΑ.....

ΣΤΗΛΗ 18

1-4

... ΝΥΚΤΕΡΕΥΟΥΣΑΝ ΤΗΝ ΜΕΤΑΜΕΛΕΙΑΝ (ΠΑΡΑΣΧΟΝΤΩΝ) ΑΠΑΝΤΩΝ...

5-9

....

10-14

.....(ΚΡΕΑΔΙΑ) .....(ΠΑ-

15-19

ΡΑ) ΧΑΛΚΟΥΝ .....(ΕΠΕΙΔΑΝ ΤΑ) ΚΑΤΩ ΑΝΩ ΜΙΓΝΥΩΣΙ ΠΑΡΑΠΕΜΦΘΕΝΤΕΣ ΥΠΟ ΤΙΝΟΣ ΕΣΤΙΩΝΤΟΣ ΩΣΠΕΡ

20-24

Ο ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ, Ή ΚΑΤΑ ΤΙ ΤΟΙΟΥΤΟ ΠΑΡΟΛΙΓΩΡΗΘΕΝΤΕΣ ΛΕΓΩ. ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΕΝ ΚΥΝΩΝ

25-29

ΟΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΘΗΡΑΣ, ΑΝ ΟΙΚΟΥΡΟΣ ΑΥΤΟΥΣ ΥΛΑΚΤΗ ΠΑΡΙΟΝΤΑΣ, ΟΥΚ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ, ΤΟΝ Δ' ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΦΑΣΙΝ ΜΗΔ' ΟΤΑΝ ΑΛ-

30-34

ΛΟΝ (ΚΙΝΗΘΗ) ΘΗΡΙΟΝ ΑΛΛ' ΟΤΑΝ ΛΕΩΝ' ΟΙ ΔΕ ΤΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ ΘΕΟΙ ΜΙΚΡΟΥ ΚΑΙ ΤΑΥΤΑΙΣ <ΤΑΙΣ> ΚΥΣΙΝ ΟΡΓΙΛΩΣ ΔΙΑΤΙΘΕΝΤΑΙ' ΤΙ ΓΑΡ ΔΕΙ

35-39

ΤΟΥΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΛΕΓΕΙΝ; ΕΜΠΟΔΙΖΟΝΤΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΣΥΝΑΥΞΗΣΙΝ ΟΙΣ ΜΕΤΑΔΙΩΚΕΤΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΠΟΛΛΑΣ

40

ΑΙΤΙΑΣ.

ΣΤΗΛΗ 19

1-4

..... ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΝΤΕΣ (ΤΟΥΣ) ΕΙΣ ΚΟΛΑΣΙΝ ΕΥΦΥΕΙΣ

5-9

ΚΑΙΡΟΥΣ ΠΕΡΙΣΠΩΝΤΑΙ ΜΕΤΑΜΕΛΕΙΑΣ ΣΥΝΕΧΟΜΕΝΟΥΣ, (ΑΙ) ΠΕΡΙ ΤΑΥΤΑΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ, ΩΣΘ' ΥΠΟ ΤΩΝ ΥΒΡΙΖΟΜΕΝΩΝ Ή ΔΙ' ΟΙΑΣΔΗΠΟΤ'

10-14

ΑΙΤΙΑΣ ΕΑΥΤΟΙΣ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΕΧΘΡΩΝ ΚΩΛΥΟΝΤΑΙ ΣΧΟΛΑΖΕΙΝ. ΑΠΡΟΒΑΤΟΥΣ Δ' ΑΥΤΟΥΣ ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΝΕΣΘΑΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΜΗΤΕ ΚΑΘΗΓΗΤΑΣ

15-19

ΑΝΕΧΕΣΘΑΙ ΜΗΤΕ ΣΥΣΧΟΛΑΖΟΝΤΑΣ, ΑΝ ΕΠΙΤΙΜΩΣΙ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΩΣΙΝ, ΩΣ ΤΑ ΘΗΡΙΩΔΗ ΤΩΝ ΕΛΚΩΝ ΟΥΔΕ ΤΑΣ ΤΩΝ ΗΠΙΟΤΑΤΩΝ

20-24

ΦΑΡΜΑΚΩΝ ΥΠΟΜΕΝΕΙ ΠΡΟΣΑΓΩΓΑΣ' ΑΛΛΑ Κ'ΑΝ ΕΤΕΡΟΙΣ ΕΠΙΠΛΗΤΤΩΣΙΝ ΑΛΟΓΩΤΑΤΑ, ΠΡΟΣ ΕΑΥΤΟΥΣ ΥΠΟΠΤΕΥΕΙΝ ΑΕΙ ΤΑ ΠΑΝ-

25-29

ΤΑ ΛΕΓΕΣΘΑΙ (ΜΗΔΕ ΤΟΥ) ΔΙΑΣΥΖΗΤΗΣΟΝΤΟΣ ΜΕΤΕΧΕΙΝ ΑΓΑΘΟΥ, ΤΟΥΤΟ ΜΕΝ ΟΥΔΕΝΟΣ ΥΠΟΜΕΝΟΝΤΟΣ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΙΝΕΙΝ, ΤΟΥ-

30-33

ΤΟ Δ' ΑΝ ΕΥΡΩΣΙ, ΤΩΝ ΔΙΕΡΕΘΙΣΜΩΝ ΟΥΧ ΟΙΟΝ ΑΝΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΩΝ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΕΧΡΙ (ΤΟΥ)

ΣΤΗΛΗ 20

1-4

ΕΚΤΡΕΧΕΙΝ (ΑΠΟ ΤΟΥ ΦΙΛΤΑΤΟΥ ΤΗΝ ΕΥΘΕΙΑΝ) ΚΑΙ ΛΟΙΔΩΡΕΙΝ .....(ΠΑΡΕΞΙΣΤΑΜΕΝΟΝ) .... (ΝΗ-

5-9

ΦΟΝΤΑ) ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΟΥΜΕΝΟΝ (Δ' ΑΜΟΥΣΟΝ ΤΕ) ΚΑΙ ΠΡΟΒΙΒΑΣΜΟΥΣ ΕΝ ΣΟΦΙΑ ΑΦΥΗ ΚΑΘΙΣΤΑΣΙ ΚΑΙ ΓΑΡ.....

10-14

.....

15-19

.....ΕΠΙ ΜΙΚΡΟΙΣ ΑΝΑΓΚΑΖΗ ΣΚΥΘΡΩΠΑΖΕΙΝ;

20-24

ΚΑΙ ΛΟΙΔΩΡΕΙΝ ΑΠΛΥΤΩΣ, ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΛΛΕΙΝ ΚΑΙ ΠΛΑΤΤΕΙΝ ΤΑ ΜΗ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΜΗΔΕΝΟΣ ΑΞΙΑ ΛΟΓΟΥ ΜΕΓΑΛΥΝΕΙΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΥΛΟΓΟΝ ΟΡΓΗΝ (ΕΠΙ-

25-29

ΔΙΔΑΣΚΗΤΑΙ;;) ΚΑΙ ΜΥΣΤΙΚΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΕΚΚΑΛΥΠΤΕΙΝ. ΤΙ ΓΑΡ ΔΕΙ ΛΕΓΕΙΝ ΤΟ ΠΟΛΛΟΥΣ ΕΥΘΕΤΟΥΣ ΟΝΤΑΣ ΕΙΣ

30-34

ΦΙΛΙΑΝ, ΜΗΠΩ ΔΕ ΠΑΡΕΙΛΗΜΜΕΝΟΥΣ, ΑΣΤΡΟΙΣ ΣΗΜΑΙΝΕΣΘΑΙ ΤΗΝ ΔΑΙΜΟΝΩΝ ΠΡΟΣΟΔΟΝ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑ ΤΩΝ ΤΟΙΟΥΤΩΝ; ΥΠΟΜΕ-

35-39

ΝΕΙ Δ' ΑΥΤΟΙΣ ΟΥΔΕ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΣΑΙ ΓΕ ΤΩΝ ΟΠΩΣΔΗΠΟΥ ΑΥΤΟΙΣ ΠΡΟΣΗΚΟΝΤΩΝ ΟΥΔΕΙΣ, ΟΥΤΕ ΑΥΤΟΚΛΗΤΟΣ ΟΥΤΕ ΠΑΡΑΛΗΦΘΕΙΣ...

ΣΤΗΛΗ 21

1-4

(Η ΜΙΣΟΥΜΕΝΟΙΣ) ΕΠΑΜΥΝΕΙΝ, ΚΑΙΡΟΥ ΤΕ ΠΑΡΑΠΕΣΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΠΙΤΙΜΑΝ' (ΑΠΕΧΟΥΣΙ) ΔΕ ΚΑΙ

5-9

.....ΔΙ' ΑΝΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ .....

10-14

.....

15-19

..... ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΕΙΩΝ ΕΞ ΕΚΑΣΤΟΥ ΧΡΕΙΩΝ ΑΤΕΥΚΤΟΥΣΙΝ, ΑΛΛ' <ΟΥΔΕ> ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΕΥ ΦΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ Ε-

20-24

ΠΙΠΛΟΚΗΣ ΕΝΙΟΙΣ ΚΑΙ ΣΥΛΛΑΛΗΣΕΩΣ ΔΙΑΓΩΓΗΝ ΕΧΟΥΣΗΣ ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΤΟΙΣ ΙΔΙΩΤΑΣ ΕΣΤΕΡΗΝΤΑΙ ΤΟΣΟΥΤΟ ΓΑΡ ΕΚΑΣΤΟΣ ΑΠΟ-

25-29

ΛΕΙΠΕΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΠΕΛΑΖΕΙΝ ΤΟΙΣ ΤΟΙΟΥΤΟΙΣ ΟΜΙΛΗΣΩΝ, ΩΣ ΚΑΙ ΦΕΥΓΕΙ ΠΕΡΙΛΗΦΘΕΙΣ ΑΠΟ ΤΥΧΗΣ ΕΝ ΚΟΥΡΕΙΟΙΣ Ή ΜΥΡΟΠΩΛΙ-

30-34

ΟΙΣ Ή ΣΥΜΠΟΣΙΟΙΣ Ή ΠΑΡΑΚΑΘΙΣΑΣ ΕΝ ΘΕΑΤΡΟΙΣ ΩΣ ΚΥΝΑ ΤΕΤΟΚΥΙΑΝ' ΠΑΡΑΠΛΗΣΙΩΣ ΔΕ ΟΥΔ' ΕΙΣ ΤΑΥΤΟ ΤΟΛΜΑ ΠΛΟΙΟΝ ΕΜΒΑΙΝΕΙΝ

35-38

ΟΥΔΕ ΓΕΙΤΟΝΕΥΕΙΝ ΔΙΑ ΓΑΡ ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΕΙΝ ΤΙΝΟΣ Ή ΠΡΟΣ ΤΙ ΤΟΙΟΥΤΟ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΙΝΕΙΝ...

ΣΤΗΛΗ 22

...

2-4

ΤΕ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΙΣ (ΤΟΙΟΥΤΟΙΣ ΕΠΙΤΗΡΕΙΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΙΕΡΕΘΙΣΑΝΤΟΣ)

5-9

... ΠΟΙΗΣΑΙ.....

10-14

.....ΕΙΡΗΚΩΣ ..... ΤΟΥΤΩΝ ΤΙ (ΠΟΙΗΣΑΣ)..... ΚΡΑΥΓΑΖΕΙΝ ..... (ΕΝΙΟΤΕ ΒΡΙΜΑΖΕΙΝ ΑΝΕΥΔΟΚΗ-

15-19

ΤΩΣ' ΤΑ ΤΕ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΥΣ,) ΟΤΑΝ ΕΙΡΗΚΕΝΑΙ (ΤΙ) ΔΟΚΩΣΙΝ Ή ΠΕΠΡΑΧΘΕΝΑΙ ΚΑΘ' ΑΥΤΩΝ, ΕΙΤ' ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣΙ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΣΥΝΕ-

20-24

ΠΙΣΠΟΜΕΝΩΝ, ΕΚΚΑΚΧΑΖΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΠΟΜΠΕΥΟΝΤΕΣ, ΑΧΡΙ ΑΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΟΨΑΙ ΤΑΙΣ ΑΛΗΘΕΙΑΙΣ ΤΩΙ ΧΡΟΝΩΙ ΠΟΙΗΣΩΣΙΝ. ΠΑ-

25-29

ΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ Δ' ΑΥΤΟΙΣ Κ'ΑΝ ΜΟΝΟΤΡΟΠΟΝ ΕΧΩΣΙ ΒΙΟΝ, ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΡΗΜΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΡΠΑΓΗΣ ΤΩΝ ΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ 30-32

ΥΦΟΡΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΩΝ ΕΚΒΑΛΛΕΣΘΑΙ ΚΑΝ ΓΗΜΩΣΙ, ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΙ (ΠΡΟΘ-

ΣΤΗΛΗ 23

1-10

ΥΜΩΣ) ΕΚΚΑΛΟΥΜΕΝΟΝ ΠΡΟΠΙΠΤΕΙΝ ΕΞΕΣΤΙΝ ΔΕ ΤΑ ΣΥΜΒΑΙΝΟΝΤΑ ΕΝ ΑΠΑΝΤΙ ΜΕΘΟΔΕΥΕΙΝ. (ΙΔΙΟΝ) ΜΕΘΟΔΕΥΜΑ ΠΕΡΙ (ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΟΙΟΥΝΤΑ) ΉΜΕΙΣ ΔΕ Τ'ΑΔΙΑΦΟΡΗΤΑ ΜΟΝΟΝ ΠΡΟΣ ΑΠΑΝΤΑΣ (ΚΑΙ ΚΟΙΝΑΣ) ΠΑΙΣΙ ΓΕΡΟΝΤΩΝ (ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΝ) ΔΥΣΚΟΛΙΑΣ.....

15-19

.....ΠΟΛΛΑ ΚΑΝ ΤΩΙ ΠΡΟΚΕΙΜΕ-

20-24

ΝΩΙ ΛΟΓΩΙ (ΚΑΚΟΥΝΤΕΣ ΤΕ ΔΙ' ΑΤΑΝ ΠΥΚΝΟΝ ΠΡΟΣΕΜΦΥΣΑΝ,;;;) Ή ΠΑΡΑΓΩΓΑΣ, ΑΠΟΛΜΥΟΝΤΕΣ ΤΕ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΘΥΜΟΥΣ ΕΚΟΥΣΙΩΣ

25-29

ΟΥΚ ΟΛΙΓΑ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΡΡΗΤΟΝ ΕΠΙΘΥΜΙΑΝ ΤΟΥ ΜΕΤΕΛΘΕΙΝ ΤΙΝΑΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΟΥΣΙΑΣ ΕΞΑΝΑΛΙΣΚΟΝΤΕΣ, ΕΝΙΟΤΕ Δ' Υ-

30-34

ΠΟ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΕΧΘΡΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΛΩΣ ΑΝΑΓΚΑΖΟΜΕΝΟΙ ΤΩΝ ΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝ ΕΚΠΙΠΤΕΙΝ' ΑΦΙΗ-

35-39

ΜΙ ΓΑΡ ΤΟΥΣ ΕΚΚΟΠΤΟΜΕΝΟΥΣ ΟΜΜΑΤΑ ΔΟΥΛΟΥΣ, ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΔΕ ΦΟΝΕΥΜΕΝΟΥΣ, ΑΝ ΔΕ ΒΑΛΩΣΙ ΚΑΛΩΣ ΔΡΑΠΕΤΕΥΟΝΤΑΣ. ΠΑΡΕ-

40

ΣΤΙΝ Δ' ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ...

ΣΤΗΛΗ 24

1-4

(ΑΗΔΕΙΣ) ΔΕ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΓΟΝΕΥΣΙ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΙΣ ΚΑΙ ΤΕΚΝΟΙΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ (ΑΠΑΣΙΝ)... ΚΑΙ ΜΗΠΟ-

5-9

Τ' (ΑΥΤΟΥΣ) ΑΝΑΓΚΑΣΩΣΙΝ .....

10-14

.....

15-19

..... ΣΥΝΑΣΠΙΖΕΙΝ' ΟΣΑ ΤΕ ΠΕΦΥΚΕΝ ΕΞ ΟΙΚΕΤΩΝ, ΟΥΚ ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΑ ΜΟΝΟΝ ΕΝ

20-24

ΥΠΗΡΕΣΙΑΙΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΧΡΗΣΤΙΑ ΚΑΙ ΣΥΜΦΟΡΩΝ ΕΙΔΗ ΠΑΝΤΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ, ΔΙΑ ΤΕ ΤΑΣ ΒΡΙΜΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑΣ Α—

25-29

ΠΕΙΛΑΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΑΝΑΙΤΙΟΥ ΚΟΛΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΕΙΣ ΚΑΙ ΥΠΕΡΜΕΤΡΟΥΣ ΕΙΣ ΠΑΝ ΕΚΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΔΟΥΛΩΝ, ΑΝ ΜΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΑΠΟ-

30-34

ΚΤΕΙΝΑΙ ΔΥΝΩΝΤΑΙ, ΣΦΟΔΡ' ΗΔΕΩΣ ΠΟΙΟΥΝΤΩΝ, ΑΝ Δ' ΑΔΥΝΑΤΗΣΩΣΙ, ΤΕΚΝΑ ΚΑΙ ΓΑΜΕΤΑΣ, ΑΝ ΔΕ ΜΗ ΤΑΥΤΑ. ΤΑ ΟΙΚΙΑΣ ΕΜΠΙΜΠΡΑΝ-

35-39

ΤΩΝ Ή Τ'ΑΛΛΑ ΚΤΗΜΑΤΑ ΔΙΑΦΘΕΙΡΟΝΤΩΝ, ΑΛΛΑ ΜΗΝ ΕΑΝ ΚΑΙ ΠΟΛΛΑΣ ΕΧΩΣΙ ΑΦΟΡΜΑΣ ΕΙΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΝ Ή ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ Ή (ΕΥΜ-

40
ΕΝΕΙΑΝ) ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ.

ΣΤΗΛΗ 25

1-4

..... ΑΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΙ (ΟΥΔ' ΟΙΟΙ ΤΕ ΤΑ) ΔΙΚΑΙΑ ΚΡΙΝΕΙΝ, (ΚΑΙ) ΚΑΧΟΜΙΛΟΙ ΓΙΝΟΜΕΝΟΙ ΚΑ-

5-9

ΤΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΝ. ΠΟΛΛΑ ΔΕ ΑΝΑΤΡΕΠΟΥΣΙΝ ΑΝΕΥΔΟΚΗΤΑ (ΠΑΡΑΙΝΟΥΝΤΕΣ) ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ (Κ'ΑΝ) ΤΑΙΣ
ΑΛΛΑΙΣ ΚΑΤΑΖΕΥΞΕΣΙΝ ...

10-14

.....ΚΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΣΥΝΟΙΚΟΥΣΙΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΘΘΝΕΙΟΙΣ, ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΟΙΣ ΟΜΟΙΟΙΣ ΕΙΚΟΤΩΣ
ΑΜΕΙΒΕΣ-

15-19

ΘΑΙ ΤΟΝ ΑΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΟΝ ΔΙΚΑΙΟΥΝΤΟΣ. ΑΝΑΦΑΙΝΟΥΣΙ ΔΕ ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΥΠ' ΟΡΓΗΣ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΥΙΑΣ ΥΦ' ΑΥΤΩΝ
ΣΥΝΩΜΟΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΛ-

20-24

ΛΑΣ ΑΠΟΡΡΗΤΟΥΣ, ΩΣΤΕ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙΣ ΔΙ' ΑΥΤΟ ΤΟΥΤΟ ΠΕΡΙΠΙΠΤΕΙΝ ΣΥΜΦΟΡΑΙΣ. ΗΔΕΙΑ Δ' ΑΥΤΟΙΣ ΟΥΔΕ
ΘΕΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΡΓΗΝ,

25-29

ΟΥΤΕ ΛΟΥΤΡΟΝ ΟΥΤΕ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ ΟΥΤΕ ΑΠΟΔΗΜΙΑ ΜΕΘ' ΩΝΔΗΠΟΤΕ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΟΥΤΕ ΑΛΛΟ ΤΩΝ
ΕΠΙΤΕΡΠΩΝ ΕΙΝΑΙ ΔΟΚΟΥΝΤΩΝ

30-34

ΟΥΔΕΝ, ΑΛΛΑ ΠΑΝΤΑ ΠΑΡΑΜΙΣΓΟΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΕΡΕΘΙΣΜΩΝ ΔΙΑ ΝΕΥΜΑ ΚΑΙ ΨΙΘΥΡΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΓΕΛΩΤΑ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΕΦ' ΟΙΣ ΕΘΥΜΩ-

35-36

ΘΗΣΑΝ ΥΠΟ ΤΙΝΟΣ ΑΝΑΜΝΗΣΙΝ ΚΑΙ ΤΩΝ (ΔΙ' Α)...

ΣΤΗΛΗ 26

.....

2-4

ΑΝΤΑΥΓΑΣΩΣΙΝ.....'Η ΠΑΙΔΑΡΙΟΝ 'Η ΤΙ ΑΛΛΩ ΤΩΝ ΤΟΙΟΥΤΩΝ ΚΑΙ

5-9

(ΟΥΧ ΟΤΙ) ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΛΟΓΑ ΖΩΑ ΚΑΙ ΑΨΥΧΑ ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΥ ΔΕΙΝ (ΑΥΤΟΥΣ), (ΩΣΤ' ΑΠ') ΕΝΙΩΝ (ΟΥ)

.....

10-14

..... (ΤΙ ΓΑΡ) ΕΤΙ ΠΙΚΡΟΤΕΡΟ ΤΩΝ ΟΡΓΙΛΩΝ, ΚΑΘ' ΩΝ 'Η ΤΕ ΦΥΣΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΙΡΝΑΜΕΝΑ ΤΑΥΤΗ
ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΙΚΗΣ

15-19

ΓΕΜΕΙ ΠΙΚΡΙΑΣ; ΚΑΙ ΣΥΝΟΙΚΟΥΣΙ ΔΕ ΦΟΒΟΙΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΑΙΣ ΚΑΙ ΤΑΡΑΧΑΙΣ ΚΑΙ ΚΑΘ' ΟΝ ΕΝΕΡΓΟΥΣΙ ΧΡΟΝΟΝ
ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ, ΤΟΤΕ ΜΕΝ

20-24

ΕΠΙ ΤΩΙ ΜΗ ΔΥΝΑΣΘΑΙ ΜΕΤΕΛΘΕΙΝ, ΤΟΤΕ ΔΕ ΕΝΝΟΟΥΝΤΕΣ ΟΣΟΥΣ ΕΧΟΥΣΙΝ ΕΧΘΡΟΥΣ, ΤΟΥΣ ΔΕ ΜΙΣΟΥΝΤΑΣ
ΑΛΛΩΣ 'Η ΚΑΤΑΦΡΟΝΟΥΝ-

25-29

ΤΑΣ, ΟΙΚΕΙΟΥΣ ΤΕ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΘΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ. ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΔΕ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΑΡ' ΕΤΕΡΩΝ ΟΥΚ ΑΝΑΜΕΝΟΥΣΙΝ
ΘΑΝΑΤΟΝ, ΑΛΛΑ ΔΙΑ ΤΟ ΜΗ ΔΥ-

30-34

ΝΑΣΘΑΙ ΜΕΤΕΛΘΕΙΝ 'Η ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΤΕΛΘΟΝΤΑΣ ΑΝΗΚΕΣΤΑ ΠΡΟΣΔΟΚΑΝ 'Η ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΦ' ΟΙΣ ΕΠΡΑΞΑΝ
ΜΕΤΑΓΝΩΣΙΝ 'Η ΤΙ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΕΑΥΤΟΥΣ Κ-

35

ΑΤΕΚΡΗΜΝΙΣΑΝ 'Η...

ΣΤΗΛΗ 27

.....

3-4

(ΛΑΣΘΑΣ) ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΒΟΛΑΣ ΚΑΙ

5-9

ΜΩΜΗΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΥΡΙΑΣ ΑΛΛΑΣ ΚΑΚΙΑΣ, ΔΙ' ΩΝ ΚΑΙ ΑΥΤΩΝ ΥΠΕΡΜΕΓΕΘΩΣ ΚΟΛΑΖΟΝΤΑΙ. ΤΗ ΓΕ ΜΗΝ ΑΝΕΠΙΕΙΚΕΙ ΚΑΙ ΑΝΗΜΕΡΩΙ ΚΑΙ

10-14

ΤΡΑΧΕΙΑΙ ΔΙΑΘΕΣΕΙ, ΠΑΣΩΝ ΟΛΕΘΡΙΩΤΑΤΑΙΣ ΝΟΣΙΟΙΣ, ΣΥΝΕΖΕΥΚΤΑΙ ΤΟ ΠΑΘΟΣ, ΑΦ' ΩΝ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ (ΑΙΚΕΙΑΝ) ΤΟΥ ΔΟΚΟΥΝΤΟΣ ΗΔΙΚΗΚΕΝΑΙ

15-19

ΠΡΟΑΓΕΙ ΚΑΙ ΒΙΑΖΕΤΑΙ ΜΗΔΕ ΤΩΝ ΦΙΛΤΑΤΩΝ ΑΠΕΧΕΣΘΑΙ ΜΕΤ' ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ ΠΑΝΤΟΣ ΩΝΟΥΜΕΝΗΣ Α ΠΟΘΕΙ ΚΑΙ ΒΡΙΜΩΣΕΩΣ ΘΗΡΙΩΔΟΥΣ

20-24

ΟΥΔΕ ΠΑΥΟΜΕΝΗΣ ΩΣ ΤΗΣ ΤΩΝ ΛΕΟΝΤΩΝ, ΟΤΑΝ ΕΚΤΟΣ Ο ΒΛΑΠΤΩΝ ΓΕΝΗΤΑΙ ΤΗΣ ΟΨΕΩΣ Ή ΠΑΥΣΩΝΤΑΙ ΤΗΣ ΕΝΔΕΙΑΣ, ΑΛΛ' ΕΩΣ ΚΑΙ ΝΕ-

25-28

ΚΡΩΝ ΠΡΟΠΗΛΑΚΙΣΜΟΥ ΒΑΔΙΖΟΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΑΣ ΩΣΠΕΡ ΕΙΣ ΑΥΤΗΝ ΤΙΜΩΡΙΑΝ ΣΥΝΤΕΙΝΟΥΣΗΣ.

ΣΤΗΛΗ 28.....

10-14

..... ΚΑΙ ΦΙΛΟΝΙΚΕΙΝ.... (ΚΑΙ) ΔΙΑΣΥΡΕΙΝ ΚΑΙ ΠΑΜΠΟΛΛΑ ΠΟΙΕΙΝ ΕΤΕΡΑ ΔΥΣΧΕΡΗ. ΣΥΝΑΥΞΟΜΕΝΟΝ ΔΕ ΚΑΙ ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΙΑΣ ΑΙΤΙΟΝ ΓΙΝΕ-

15-19

ΤΑΙ * ΔΕ ΚΑΙ ΑΔΙΚΕΙΝ, ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ ΟΥΤΕ ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΟΥΤΕ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΟΥΤ' ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ ΟΥΤ' ΑΡΧΩΝ ΔΥΝΑΤΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΘΕΣΙΝ

20-24

ΟΡΓΙΛΟΙΣ ΣΥΝΕΧΟΜΕΝΟΣ, ΟΥΔ' ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΑΠΛΩΣ ΕΙΠΕΙΝ. ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΔΕ ΤΟΙΣ ΕΧΟΥΣΙ ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΤΟ ΔΕΣΠΟΤΙΚΟΙΣ ΓΙΝΕΣΘΑΙ ΚΑΙ ΚΑΧΥΠΟΝΟΙΣ ΚΑΙ

25-29

ΨΕΥΣΤΑΙΣ ΚΑΙ ΑΝΕΛΕΥΘΕΡΟΙΣ ΚΑΙ ΔΟΛΙΟΙΣ ΚΑΙ ΥΠΟΥΛΟΙΣ ΚΑΙ ΑΧΑΡΙΣΤΟΙΣ ΚΑΙ ΦΙΛΑΥΤΟΙΣ, ΔΙ' ΑΣ ΑΙΤΙΑΣ ΡΑΔΙΟΝ ΣΥΝΙΔΕΙΝ. ΤΙ ΓΑΡ ΔΕΙ ΛΕΓΕΙΝ ΒΛΕ-

30-34

ΠΟΜΕΝΟΝ, ΟΤΙ ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ΕΙΣΙΝ ΑΓΕΥΣΤΟΙ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΒΙΟΝ ΑΠΑΝΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΡΑΘΥΜΙΑΣ ΤΗΣ ΑΠΟΔΕΚΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΑΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΒΑΘΥΤΗΤΟΣ ΚΑΙ...

ΣΤΗΛΗ 29

1-4

..... ΕΞΑΓΡΙΟΙ .....(ΟΡΘΙΑΖΕΙΝ).....

5-9

ΕΙ ΓΕΝΟΙΤΟ (ΣΩΤΗΡΙΑ ΔΙΑ) ΤΩΝ ΑΝΑΞΑΙΝΟΝΤΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ' ΑΝ ΔΕ ..... ΚΑΛΩΣ (ΑΠΟΚΡΥΠΤΗΤΑΙ).....

10-14

.....(ΑΙΣΧΥΝΕΤΑΙ) ΔΕ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΔΙ' ΑΥΤΗΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΔΙ' ΑΥΤΗΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΔΙ' ΑΥΤΗΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣΑΣ

15-19

ΠΡΑΞΕΙΣ, ΟΤΑΝ ΟΙ ΠΡΟΕΣΤΑΝΑΙ ΔΟΚΟΥΝΤΕΣ ΑΥΤΩΝ ΦΩΡΩΝΤΑΙ ΤΟΙΟΥΤΟΙ' Κ'ΑΠΑΝΤΩΣΙ ΔΕ ΠΟΛΛΑΚΙ ΠΟΛΛΑΙ ΣΥΜΦΟΡΑΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΙΣ ΚΑΙ

20-24

ΠΡΟΣΗΚΟΥΣΙΝ ΑΛΛΩΣ, ΕΣΤΙ Δ' ΟΤΕ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΣΙ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ, ΟΥ ΠΑΛΑΙ ΜΟΝΟΝ ΟΘ' Η ΜΗΝΙΣ ΕΚΕΙΝΗ ΜΥΡΙ' ΑΧΑΙΟΙΣ ΑΛΓΗ ΕΘΗΚΕΝ, ΑΛ-

25-29

Λ' ΟΣΗΜΕΡΑΙ ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΥ ΔΕΙΝ ΟΣΑ ΤΙ ΑΝ ΝΩΣΑΙΤΟ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΥΠΕΡΜΕΤΡΟΥΣ (ΟΡΓΑΣ) Ή-

30-34

ΜΕΙΣ ΔΕ ΤΑ ΔΥΝΑΤΑ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗΝΑΙ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΧΕΙΡΑ ΜΟΝΟΝ ΥΠΕΜΝΗΣΑΜΕΝ' (ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΟΜΕΘΑ) ΔΕ ΝΥΝ (Α) ΜΑΛΛΟΝ

35

(ΦΟΒΟΥΜΕΘΑ)...

ΣΤΗΛΗ 30

1-4

... ΜΑΛΙΣΘ' ΩΣ (ΕΙΠΕΝ) ..... ΠΑΝΤΑΣ ΚΑΙ (ΕΠΙ ΠΑΝΤΙ) ΚΑΙ ΔΙΟΤΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ (ΦΙΛΟΥ

5-9

Σ ΚΑΙ) ΣΥΝΟΝΤΑΣ ΚΑΤΑΦΟΡΑΝ Ή ΤΗΝ ΟΛΙΓΩΡΙΑΝ ΑΦΟΡΗΤΟΝ (ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΕΙ) .....

10-14

..... ΜΗΔ' ΩΣ ΟΥΚ ΕΧΟΥΣΙ ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΥΠΟΜΙΜΝΗΣΚΟΜΕΝ, (ΟΤΕ) ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΣΥΝΕΧΩΣ ΘΥΜΟΥΝΤΑΙ ΤΙΝΕΣ, ΑΛΛ' ΕΝΙΟΤΕ ΚΑΙ ΤΑΙΣ

15-19

(ΚΑΤ' ΑΡΙΘΜΟΝ) ΟΡΓΑΙΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΙΣ ΕΝΕΧΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΔΥΣΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΤΟΙΣ, Κ'ΑΝ ΕΠΙΣΧΕΘΩΣΙ (ΠΑΛΙ) ΚΑΙ ΠΥΚΝΟΝ ΑΝΟΙΔΟΥΣΑΙΣ, ΤΙΣΙ

20-24

ΔΕ ΚΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΗΣ ΔΙΑΜΕΝΟΥΣΑΙΣ, ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΔΕ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΙΘΕΜΕΝΤΑΙΣ ΠΑΙΣΙ ΠΑΙΔΩΝ, ΚΑΙ ΔΙΟΤΙ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ

25-29

ΕΚΒΑΚΧΕΥΕΙΝ ΠΕΦΥΚΑΣΙ, Κ'ΑΝ ΕΠΙ ΠΟΣΩ ΕΑΘΩΣΙΝ ΠΑΛΙΝ ΕΠΑΝΑΤΡΕΧΟΥΣΙ, Κ'ΑΝ ΑΜΕΤΟΧΟΣ Ή ΤΙΣ ΕΓΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΙ' ΑΙΤΙΑΣ ΠΟΛΛΑΣ,

30-34

ΚΑΙ ΔΙΟΤΙ ΠΑΝΤΟΣ ΑΠΤΟΝΤΑΙ ΓΕΝΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ, (ΟΥΧ ΟΙΟΝ) ΤΩΝ ΝΩΧΕΛΕΣΤΑΤΩΝ, ΟΥΣ (ΚΑΙ ΑΜΑ) ΒΑΡΥΘΥΜΟΤΑΤΟΥΣ ΕΝΙΟΘ' ΟΡΩΜΕΝ...

ΣΤΗΛΗ 31

.....

11-14

ΤΟΥΝΑΝΤΙΟΝ ΔΕ ΠΑΣ ΑΝΤΙΔΙΚΟΣ, Ο ΜΕΝ ΕΞΩΘΕΝ ΚΑΙ ΔΙΕΡΕΘΙΖΩΝ ΠΑΝΤΟΔΑΠΩΣ, ΓΟΝΕΙΣ ΔΕ

15 -19

ΚΑΙ ΠΑΣ ΠΡΟΣΗΚΩΝ ΤΑ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΑΙΡΟΝΤΕΣ ΩΣ ΕΠ' (ΑΝΔΡΕΙΩΙ), ΤΩΝ ΔΕ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ ΟΙ ΜΕΝ ΦΛΥΑΡΟΥΝΤΕΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΙΣ, ΟΙ ΔΕ

20-24

ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΣΥΝΗΓΟΡΙΑΣ ΕΠΙΡΡΩΝΥΝΤΕΣ' ΑΦΙΗΜΙ ΜΕΝ ΡΗΤΟΡΑΣ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΤΟΙΑΥΤΗΝ ΓΡΥΜΕΑΝ' ΕΝΙΟΙ ΓΟΥΝ ΤΩΝ

25-29

ΠΕΡΙΠΑΤΗΤΙΚΩΝ, ΩΣ ΠΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΠΑΡΕΜΝΗΣΘΗΜΕΝ, ΔΙΑ ΠΡΟΣΩΠΩΝ, ΕΚΤΕΜΝΕΙΝ ΤΑ ΝΕΥΡΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΦΑΣΙ ΤΟΥΣ ΤΗΝ ΟΡΓΗΝ

30-33

ΚΑΙ ΤΟΝ ΘΥΜΟΝ ΑΥΤΗΣ ΕΞΑΙΡΟΥΝΤΑΣ, ΨΩ ΧΩΡΙΣ ΟΥΤΕ ΚΟΛΑΣΙΝ ΟΥΤ' ΑΜΥΝΑΝ ΕΙΝΑΙ, ΑΛΛ' ΕΠΕΖΕΥΧΘΑΙ ΓΑΡ ΑΥ<ΤΟΙΣ ΠΟΛΛΑ ΛΥ>ΠΗΡΑ ΤΕ

ΣΤΗΛΗ 32

1-4

ΚΑΙ ΔΥΣΚΟΛΑ (ΚΑΙ) ΚΑΤΑ ΒΡΩΣΙΝ ΚΑΙ ΠΟΣΙΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΦΙΛΟΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΚΑΙ

.....

5-9

.....

10-14

.....

15-19

..... (ΕΝ ΤΕ ΤΟΙΣ) ΠΟΛΕΜΟΙΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΝΑΛΟΓΟΙΣ ΚΑΙΡΟΙΣ ΟΥΚ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΦΕΡΕΣΘΑΙ ΧΩΡΙΣ ΟΡΓΗΣ, Ή ΘΑΡΡΕΙΝ ΠΟΙΕΙ

20-24

ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΟΚΝΟΝ ΑΦΑΙΡΕΙΤΑΙ ΚΑΙ ΔΕΙΛΙΑΝ ΚΑΙ ΑΝΙΚΗΤΩΣ ΠΟΙΕΙ ΜΕΧΡΙ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΥ ΜΕΝΕΙΝ' ΩΣ ΑΥΤΩΣ ΔΕ ΤΟ ΤΙΜΩΡΙΑΝ (Ε-

25-29

ΚΟΝΤΩΝ) ΕΧΘΡΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΙΝ, Ο ΚΑΛΟΝ ΤΕ ΥΠΑΡΧΕΙΝ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΑΙ ΣΥΜΦΟΡΟΝ ΙΔΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΟΙΣ ΗΔΥ'

30-34

ΔΙΟ ΤΗΝ ΤΕ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΝ ΤΗΝ ΕΥΛΟΓΟΝ Ή ΤΙΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΛΟΓΟΝ, ΟΙΜΑΙ, ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΝ ΟΙΟΝ (ΤΟΝ ΘΥΜΟΝ) ΕΙΝΑΙ, ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΟΥ ΔΙ-

35-39

ΑΛΕΓΟΜΕΘΑ. ΚΑΙ ΓΑΡ ΟΥΧ ΟΤΙ ΧΩΡΙΣ ΟΡΓΗΣ ΕΣΤΙΝ ΠΟΛΕΜΙΖΕΙΝ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΖΕΣΘΑΙ, (ΑΛΛΑ ΜΑΚΡΩΙ ΠΛΕΟΝ Ή)
 ΜΕΤ' ΟΡΓΗΣ, ΤΗΣ ΤΕ ΤΟΝ (ΑΣΘΕ-
 40
 ΝΕΣΤΑΤΟΝ) ΠΡΟΣΦΕΡΕΣΘΑΙ

ΣΤΗΛΗ 33

1-4

ΒΙΑΖΟΜΕΝΟΙΣ ΚΑΙ ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΑΝΟΠΛΟΥΣ, ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΦΥΛΑΚΗΝ ΑΠΟΤΥΦΛΟΥΣΗΣ, ΚΑΙ ΤΟ ΣΩΜΑ
 ΣΥΝΤΡΙΒΟΥΣΗΣ,

5-9

ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΑΛΛΟΝ ΑΥΤΟΥΣ ΤΩΝ ΕΝΑΝΤΙΩΝ ΚΑΚΩΣ ΔΙΑΤΕΘΕΙΣΗΣ. ΚΑΙ (ΚΟΛΑΖΕΙΝ).....

10-14

.....

15-19

.....

20-24

.....ΟΥΧ ΟΙΟΝ ΤΟ ΤΙΜΩΡΕΙΣΘΑΙ ΤΙΝΑ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΛΑΖΕΙΝ. ΕΣΤΑΙ ΔΕ ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΒΑΙΝΟΥΣΙΝ
 ΠΛΕΙΩΝ ΛΟΓΟΣ' ΠΕΡΙ ΔΕ

25-29

ΦΛΗΝΑΦΩΜΕΝΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΤΙ ΔΕΙ ΔΙΑΤΡΙΒΕΙΝ, ΩΣ ΑΠΕΙΘΕΙΣ ΕΙΣΙ ΣΤΡΑΤΗΓΩΙ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΥΝΤΕΣ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ
 ΠΑΝΤΑ ΚΑΤΕΡ-

30-34

ΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΚΑΙ (ΚΑΚΟΙ; ΤΙ ΔΕ) ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΝΕΥΡΩΝ ΤΩΝ ΑΝΕΥΡΩΝ ΚΑΙ ΤΑΧΕΩΣ ΕΚΛΥΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ
 ΚΡΑΤΟΣ ΤΕΙΝΟΝΤΩΝ ΒΙΑΙΩΣ ΑΛΛΑ

35-39

ΟΥΚ ΕΥΤΟΝΙΑΝ ΕΜΠΟΙΟΥΝΤΩΝ, ΩΣ ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ, ΕΙ ΚΑΙ ..... ΤΟΙΣ ΑΜΥΝΟΜΕΝΟΙΣ ΘΥΜΟΥ (ΧΗΡΕΙΑ)
 .....ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

40-42

ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΑΣ ΤΩΝ (ΑΛΗΚΤΩΣ) ΚΡΑΥΓΑΖΟΝΤΩΝ. (ΑΝ<ΕΥ>) ΘΥΜΟΥ ΟΥΝ (ΕΣΤΙ) ΚΟΛΑΖΕΙΝ

ΣΤΗΛΗ 34

1-4

ΚΑΙ ΙΠΠΙΚΟΙΣ ΤΟΥΣ ΙΠΠΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΙΣ (Η) ΑΜΕΛΕΙ ΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ ΤΕΧΝΙΤΑΣ (ΤΟΥΣ) ΜΑΘΗΤΑΣ'
 ΚΑΙ ΦΗΣΙ

5-9

.....ΧΩΡΙΣ ΟΡΓΗΣ ..... (ΕΤΕΡΩΝ ΠΟΛΛΩΝ).....

10-14

.....

15-19

.....ΟΡΓΙΛΟΙΣ ..... ΟΤΙ ΧΩ-

20-24

ΡΙΣ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΣΑ ΠΑΡ' ΑΥΤΟΥΣ ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ ΓΙΝΕΤΑΙ* (Τ'ΑΛΛΑ) ΠΑΝΤΑ
 ΟΣΩΝ ΕΠΟΙΗΣΑΜΕΘΑ ΤΗΝ

25-29

ΕΚΘΕΣΙΝ. ΕΣΤΙ Δ' ΟΤΕ ΚΑΙ ΠΕΡΙΙΣΤΑΣΘΑΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΔΙΑ ΤΕ ΤΟΥΣ ΜΑΝΙΟΠΟΙΟΥΝΤΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΑΣ
 ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΑΥΞΕΣΘΑΙ

30-34

ΔΙΟ ΑΣ ΟΡΓΙΛΟΙ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΤΑΙΣ ΑΛΗΘΕΙΑΙΣ ΟΡΓΙΛΟΥΣ ΕΙΝΑΙ. ΚΑΘΟΛΟΥ Δ' ΙΣΤΕΟΝ, ΟΤΙ ΚΑΘΑΡΩΣ
 ΤΙΣ ΨΝ ΑΟΡΓΗΤΟΣ ΟΥ ΠΟ-

35-39

ΛΥΝ ΧΡΟΝΟΝ ΑΠΟΔΩΣΕΙ ΦΑΝΤΑΣΙΑΝ ΟΡΓΙΛΟΥ, ΠΛΕΙΩ ΔΕ ΑΠΟΔΙΔΟΥΣ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΒΑΘΥΣ ΑΛΛΑ ΜΟΝΟΝ ΟΥ
 ΤΟΙΟΥΤΟΣ ΟΙΟΣ ΔΟΚΕΙ.

40-41

ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ Δ' (ΟΥΝ ΠΡΟΣ ΠΟΣΟΝ) ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΝΑΝΤΙΩΤΑ-

ΣΤΗΛΗ 35

1-4

ΤΗΝ ΕΧΟΝΤΕΣ ΔΙΑΘΕΣΙΝ, ΩΣΤΕ Κ'ΑΝ ΣΟΦΟΣ, ΚΑΘΑΠΕΡ ΑΜΕΛΕΙ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ ΑΠΕΔΩΚΕΝ ΕΝΙΟΙΣ ΤΟΙΟΥ-

5-9

ΤΟΥ ΦΑΝΤΑΣΙΑΝ' ΗΣΑΝ Δ' Α'Υ ΑΙ ΠΑΡΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΑΙΤΙΑΙ, ΤΟΙΑΥΤΑ ΓΕΝΟΜΕΝΑΙ .....

10-14

.....

15-19

.....(Κ'ΑΠΕΙ-

20-24

ΤΑ) ΔΙΑ ΤΟ ΦΑΥΛΟΝ; ΕΠΙΤΙΜΗΣΙΣ ΠΥΚΝΗ Ή ΑΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΓΝΩΡΙΜΟΙΣ Ή ΤΟΙΣ ΠΛΕΙΣΤΟΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΤΕΤΑΜΕΝΗ, ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΔΕ ΚΑΙ ΛΟΙΔΩΡΗ-

25-29

ΤΙΚΗ ΨΥΧΗΣ ΕΥΚΙΝΗΣΙΑ, ΚΑΙ ΠΡΙΝ ΕΝΘΥΜΗΘΗΝΑΙ ΣΥΝΤΕΛΕΣΜΕΝΩΣ ΤΗΝ ΑΤΟΠΙΑΝ (ΕΜΠΙΠΤΩΝ). ΟΡΓΑΙ ΠΟΤΕ ΘΕΩΡΟΥΜΕΝΑΙ ΚΑ-

30-34

Τ' ΗΞΙΩΚΟΤΩΝ ΕΝΙΩΝ ΟΛΩΣ ΑΚΙΝΗΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΠΟΥΔΑΙΟΝ, (ΣΥΜΒΑΣΑΙ) ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΠΙΜΙΞΙΑΣ ΩΣ ΕΠΙ ΤΟ ΠΟΛΥ ΤΑΣ ΤΟΙΣ ΠΟΛΛΟΙΣ.

35-39

ΕΛΕΓΧΟΣ ΑΚΡΙΒΗΣ ΕΝ ΤΑΣ ΓΡΑΦΑΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΔΙΑΠΕΠΤΩΚΟΤΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ' ΑΠΟΣΤΑΣΙΣ ΕΝΙΩΝ

40-42

ΦΙΛΩΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΥΠ' ΑΥΤΟΥ ΠΑΡΡΗΣΙΑΣ Ή ΚΑΙ ΤΩΙ ΠΑΡΗΤΗΣΘΑΙ, ΠΟΤΕ ΔΕ ΚΑΙ .....

ΣΤΗΛΗ 36

1-4

.....ΩΣ ΕΙΣΙΝ ΑΜΑΡΤΩΛΟΙ ΔΟΥΛΟΙΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙ ΑΜΑΡΤΩΛΟΙΣ

5-9

ΚΑΙ ΔΙ' ΕΤΕΡΑ (ΠΟΛΛΑ) ΠΡΑΓΜΑΤΑ .....

10-14

.....

15-19

.....ΑΠΟΔΩΣΟΥΣΙ ΦΑΝΤΑΣΙΑΝ

20-24

ΟΡΓΙΛΩΝ ΟΙΣ Η ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΘ' Α ΠΡΟΕΙΠΑΜΕΝ ΠΡΟΣΕΣΤΙ ΜΑΛΛΟΝ, Ή ΠΑΡΡΗΣΙΑΣΤΙΚΟΙ ΜΑΛΛΟΝ ΕΙΣΙ, ΔΙ' ΑΣ ΑΙΤΙΑΣ ΕΝ ΤΩΙ ΠΕΡΙ

25-29

ΠΑΡΡΗΣΙΑΣ ΛΟΓΩΙ ΚΑΤΕΤΑΞΑΜΕΝ, Ή ΤΑ ΤΟΙΑΥΤΑ ΣΥΓΚΕΚΥΡΗΚΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΜΑΛΛΟΝ' ΟΙΣ Δ' ΟΥ ΠΡΟΣΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ ΣΥΝΕΤΥΧΕΝ Α ΛΕ-

30-34

ΓΟΜΕΝ, ΟΥΔ' ΑΠΟΔΩΣΟΥΣΙ. ΤΩΝ ΔΕ ΜΗ ΣΟΦΩΝ ΜΗΔΕ ΣΥΝΕΓΓΙΖΟΝΤΩΝ ΥΠΟΛΗΦΘΗΣΟΝΤΑΙ ΤΙΝΕΣ ΟΡΓΙΛΩΤΕΡΟΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΠΙΚΡΩΣ ΛΑ-

35-39

ΛΕΙΝ ΚΑΙ ΕΠΙΤΕΤΑΜΕΝΩΣ, ΕΝΙΟΤΕ ΚΑΙ ΛΟΙΔΟΡΟΥΣ ΤΙΘΕΝΑΙ ΦΩΝΑΣ, ΚΑΙ ΤΩΙ ΚΑΧΥΠΟΝΟΥΝ ΕΧΕΙ ΤΙ, ΚΑΙ ΤΩΙ ΤΟΝ ΜΙΣΟΠΟΝΗΡΟΝ Ε-

40

ΠΙΦΑΙΝΕΙΝ, ΚΑΙ ΤΩΙ ΤΟΝ ΛΟΓΙ-

ΣΤΗΛΗ 37

1-4

ΖΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟΚΡΙΝΕΣΘΑΙ, (ΧΑΛΕΠΩΤΑΤΗΝ ΓΟΝΗΝ) ΤΟΥΤΩΝ Ή ΚΟΙΝΩΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ, Ή ΤΩΙ ΒΛΑΠΤΕΙΝ ΕΑΥΤΟΝ,

5-9

Ή ΦΗΣΙ ΝΙΚΑΣΙΚΡΑΤΗΣ ΕΝΙΟΤΕ ΠΟΙΕΙΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΟΦΟΝ, ΚΑΙ ΠΑΡ' ΑΛΛΑΣ ΑΙΤΙΑΣ, ΉΝ ΦΥΛΑΚΗΝ (ΥΓΙΩΣ) ΠΑΡΑΙΝΕΣΟΜΕΝ.....

10-14

.....

15-19

.....(ΑΥΤΗΝ) ΑΓΑΘΟΝ ΥΠΟΛΑΜΒΑΝΟΝΤΕΣ, ΟΙ ΔΕ ΚΑΚΟΝ,

20-24

ΤΩΙ ΔΑΚΝΗΡΩΙ (ΠΡΟΣΠΙΠΤΟΝΤΕΣ) ΑΥΤΗΣ. ΗΜΕΙΣ ΔΕ ΤΩΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΦΩΝΗΝ ΤΙΝΑ ΠΑΡΑΛΟΓΙΣΜΟΝ ΕΝΤΡΕΧΕΙΝ' ΟΥΧ ΑΠΛΗΝ ΠΟΙΟΥΜΕΘΑ

25-29

ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ, ΑΛΛΑ ΤΟ ΜΕΝ ΠΑΘΟΣ ΑΥΤΟ ΚΑΤΑ ΔΙΑΛΗΨΙΝ ΑΠΟΦΑΙΝΟΜΕΘΑ ΚΑΚΟΝ, ΕΠΕΙΔΗ ΛΥΠΗΡΟΝ ΕΣΤΙΝ Ή ΑΝΑΛΟΓΟΝ

30-34

ΛΥΠΗΡΩΙ ΚΑΤΑ ΔΕ ΤΗΝ ΣΥΜΠΛΟΚΗΝ ΤΗ ΔΙΑΘΕΣΕΙ Κ'ΑΝ ΑΓΑΘΟΝ ΡΗΘΗΣΕΣΘΑΙ ΝΟΜΙΖΟΜΕΝ' ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ ΓΑΡ ΑΠΟ ΤΟΥ ΒΛΕΠΕΙΝ ΩΣ Η

35-39

ΦΥΣΙΣ ΕΧΕΙ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΜΗΔΕΝ ΨΕΥΤΟΔΟΞΕΙΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΣΥΜΜΕΤΡΗΣΕΣΙ ΤΩΝ ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΚΟΛΑΣΕ-

40-41

ΣΙ ΤΩΝ ΒΛΑΠΤΟΝΤΩΝ, ΩΣΤΕ ΚΑΘ' ΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΕΛΕΓΟΝ

ΣΤΗΛΗ 38

1-4

(ΤΗΝ ΚΕΝΗΝ ΟΡΓΗΝ) ΚΑΚΟΝ, ΟΤΙ ΑΠΟ ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΑΜΠΟΝΗΡΟΥ ΚΑΙ ΜΥΡΙΑ ΔΥΣΧΕΡΗ ΣΥΝ-

5-9

ΕΠΙΣΠΑΤΑΙ Άλλ' ελεγον μη κατα την φυσιν, (ΑΛΛΑ ΚΑΘ' Ο ΔΗΚΤΙΚΟΝ).....

10-14

.....

15-19

..... ΑΠΟ ΣΠΟΥΔΑΙΑΣ, ΟΥ ΚΑΚΟΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΓΑΘΟΝ,

20-24

ΟΥΤΩΣ ΚΑΚΟΝ ΕΡΟΥΜΕΝ ΤΟ ΜΗ ΤΗΝ ΦΥΣΙΚΗΝ ΟΡΓΗΝ ΑΝΑΔΕΧΕΣΘΑΙ' ΚΑΚΩΣ ΓΑΡ ΑΚΟΥΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΧΩΝ ΟΣΤΙΣ ΟΥΚ ΟΡΓΙΖΕ-

25-29

ΤΑΙ, ΠΟΝΗΡΙΑΣ ΠΛΕΙΣΤΟΝ ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ ΦΕΡΕΙ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΕΝΑΝΔΡΟΝ. ΕΝΙΟΤΕ ΔΕ (Κ'ΑΚΙΝΗΣΙΑ) ΕΝ ΛΥΤΤΗΣ ΠΕΡΙ ΕΤΕΡΑ, ΔΙΟ ΦΑ-

30-34

ΝΕΡΟΣ ΕΣΤΙΝ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΕΛΑΧΙΣΤΟΙΣ ΠΑΡΑ ΠΟΔΑΣ ΕΥΘΕΩΣ ΕΚΤΗΣΟΜΕΝΟΣ' ΑΓΑΘΟΝ ΔΕ ΤΟ ΑΝΑΔΕΧΕΣΘΑΙ. ΠΑΡΑ ΔΕ ΝΙ-

35-39

ΚΑΣΙΚΡΑΤΕΙ ΛΕΓΕΤΑΙ ΤΟ ΤΗΝ ΦΥΣΙΚΗΝ ΟΡΓΗΝ ΜΗ ΜΟΝΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΙΔΙΑΝ ΦΥΣΙΝ ΛΥΠΕΙΝ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΟΤΕΙΝ ΤΟΙΣ ΛΟΓΙ-

40

ΣΜΟΙΣ, ΟΣΟΝ ΕΦ' (ΕΑΥΤΗ) ΚΑΙ

ΣΤΗΛΗ 39

1-4

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΣΥΜΒΙΩΣΙΝ ΑΤΑΡΑΚΤΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΝ ΚΑΙ ΑΠΑΡΕΝΟΧΛΗΤΟΝ ΕΜΠΟΔΙΖΕΙΝ' ΤΑ (ΔΕ) ΠΟΛ-

5-9

ΛΑ ΤΩΝ ΚΑΘΑΡΙΘΟΟΥΜΕΝΩΝ ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΩΝ (ΣΥΝΕΠΙΦΕΡΕΙ) ΜΗ (ΦΥΣΙΚΟΝ, ΠΡΟΣ ΔΕ ΤΗ ΚΕΝΗ)

10-14

.....

15-19

.....ΚΑΛΕΙΣΘΑΙ, ΤΩΝ Δ' ΑΕΡΙΩΝ ΑΠΕΧΕΙΝ, ΜΗΔ' ΑΝ ΤΕΥΞΕΣΘΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΗ-

20-24

ΓΟΡΙΑΣ ΤΑΥΤΗΣ, ΕΙ ΤΗΛΙΚΟΥΤΟΝ ΕΣΤΙ ΚΑΚΟΝ. Ή ΠΩΣ ΕΤΙ ΜΕΤΑ ΠΑΡΡΗΣΙΑΣ ΕΡΟΥΜΕΝ ΤΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΤΩΝ ΑΦΑΙΡΟΥΝΤΩΝ ΤΟΥΣ

25-29

ΣΠΟΥΔΑΙΟΥΣ ΠΑΣΑΝ ΟΡΓΗΝ; ΠΩΣ ΦΥΣΙΚΟΝ ΤΟ ΠΡΟΣ ΤΑ ΤΗΛΙΚΑΥΤΑ ΕΜΠΟΔΙΖΟΝ ΚΑΙ ΤΟΣΟΥΤΩΝ ΑΙΤΙΟΝ ΚΑΚΩΝ; ΕΙ ΔΕ ΑΝΕΚΦΕΥΚΤΟΝ

30-34

ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΦΥΣΙΚΟΝ ΛΕΓΟΜΕΝΟΝ, ΠΩΣ ΟΥΧΙ ΜΕΓΑ ΚΑΚΟΝ ΚΑΙ ΣΟΦΟΙΣ ΕΣΤΙΝ ΥΠΟΜΕΝΗΤΟΝ, Ή ΠΩΣ ΟΥΧΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥΣ ΧΑΡΙΕΝΤΑΣ

35-39

ΟΡΓΑΙ ΤΙΝΕΣ ΟΡΩΜΕΝΑΙ, ΔΙΟΤΙ ΠΑΝΤΟΣ ΕΣΤΕΡΗΝΤΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΑΝΑΡΤΗΘΕΝΤΟΣ ΥΠΟ ΤΟΥΤΩΝ; ΟΛΙΓΟΝ ΔΕ ΤΙ ΜΟΝΟΝ ΑΝΕΥΔΟΚΗΣΙΑΣ

40

ΣΥΝΕΠΙΦΕΡΟΝΤΑΙ ΤΟΙΣ ΦΥ-

ΣΤΗΛΗ 40

1-4

ΣΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΣΟΦΟΝ (<ΤΟ Μ>ΑΚΑΡΙΟΝ) ΠΟΙΗΣΟΥΣΙ' ΚΑΤΑ ΔΕ ΤΑΥΤΟ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΑΛΛΟΝ Ο (ΗΜΑΣ ΠΕΙΘΩΝ ΛΟΓΟΣ) Α-

5-9

ΝΕΚΦΕΥΚΤΟΝ (ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΠΑΝΤΩΣ). ΩΣ ΓΑΡ ..... ΜΙΚΡΟΝ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ..... ΣΥΝΗΥΞΗΜΕΝΟΝ Δ' ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΟΣΘΕΣΕ-

10-14

ΩΝ .....

15-19

..... ΦΑΝΕΡΟΝ ΩΣ ΟΥΚ ΑΝ ΕΙΠΑΙΜΕΝ ΕΓΚΥΡΕΙΝ ΤΟΝ ΕΥΛΟΓΙΣΤΟΝ, ΤΗ ΔΕ ΦΥΣΙΚΗ ΠΑΝΤΩΣ ΠΕΡΙ-

20-24

ΠΙΠΤΕΙΝ, ΔΙ' ΉΝ ΑΙΤΙΑΝ ΑΝΕΚΦΕΥΚΤΟΝ ΑΥΤΗΝ ΕΔΕΙΚΝΥΜΕΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΦΥΣΕΙ' ΚΑΙ ΓΑΡ Ο ΟΠΩΣΔΗΠΟΥ ΜΕΤΕΧΩΝ ΑΥΤΗΣ ΟΥΚ ΑΝ

25-29

ΟΙΟΣ Τ' ΕΙΗ ΠΑΣΑΝ ΕΚΦΕΥΓΕΙΝ, ΑΛΛΑ ΤΙΝΟΣ ΕΠΙΔΕΚΤΙΚΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΩΣ. ΕΞΕΣΤΙ Δ', ΕΙ ΤΙΣ ΒΟΥΛΕΤΑΙ, ΚΑΙ (ΚΑΤΑΝΤΙΟΝ) ΤΟΥΤΟΥ ΛΟΓΟΝ ΦΕ-

30-34

ΡΕΙΝ ΑΝΤΙ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΤΟΝ ΣΟΦΟΝ ΕΝΤΑΞΑΙ, ΚΑΙ ΤΟΥΤΟΝ ΔΕ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΙ ΤΑΥΤΟ' ΒΛΑΒΕΙΣ ΥΠΟ ΤΙΝΟΣ ΕΚΟΥΣΙΩΣ Ή

35-39

ΛΑΒΩΝ ΕΜΦΑΣΙΝ ΤΟΥ ΒΛΑΒΗΣΕΣΘΑΙ, ΠΟΤΕΡΟΝ ΑΔΙΑΦΟΡΟΝ ΑΝΑΔΕΞΕΤΑΙ ΠΑΘΟΣ. ΩΣΠΕΡ ΕΜΒΛΕΨΑΝΤΟΣ ΑΥΤΩΙ ΤΙΝΟΣ, Ή ΑΛΛΟ-

40-41

ΤΡΙΟΝ, ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ ΤΟ ΓΕ ΟΙΚΕΙΟΝ ΛΕΓΕΙΝ ΑΠΟΠΛΗΚΤΟΝ;

ΣΤΗΛΗ 41

1-4

ΑΔΙΑΦΟΡΟΝ ΜΕΝ ΟΥΝ ΦΑΝΑΙ ΒΙΑΙΟΝ, ΕΙ Δ' ΑΛΛΟΤΡΙΟΝ, ΚΑΙ ΓΙΝΩΣΚΕΙ ΔΙΟΤΙ ΚΟΛΑΣΘΕΙΣ ΑΝΑΣΤΑΛΗΣΕΤΑΙ ΚΑΙ

5-9

ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ (<ΟΥΚ>) ΕΚΣΤΗΣΕΙ ΜΑΝΙΚΩΣ, ΟΥΚ ΑΠΕΛΘΟΙ ΑΝ ΚΑΘ' ΟΝ ΑΓΕ ΤΙΝΑ ΤΡΟΠΟΝ ΔΑΚΩΝ; ΤΟ ΔΕ ΤΟΙΟΥΤΟ ΟΡΓΗΝ ΚΑΛΟΥΜΕΝ. Ο Δ' ΕΝ ΤΑΙΣ

10-14

ΟΡΓΑΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΜΟΝΟΝ ΒΛΑΠΤΟΝΤΑ ΤΙΜΩΡΙΑΣ (ΤΕ) ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΙΝ ΠΡΟΣΓΙΝΟΜΕΝΑΣ ΑΠΟΒΛΕΠΩΝ, (ΟΥΚ ΕΝΘΥΜΕΙΤΑΙ,

15-19

ΟΤΙ ΟΡΩΝΤΑΙ ΕΝΙΟΤΕ ΚΑΙ) ΠΕΡΙ ΤΟΥΣ ΑΓΑΘΟΥΣ ΟΡΓΑΙ, Κ'ΑΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΑΜΑΡΤΗ

20-24

ΤΙΣ, Κ'ΑΝ ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ ΦΙΛΟΣ ΠΛΗΜΜΕΛΗΣΗ ΤΟΙΣ ΟΛΟΙΣ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ, ΟΥ ΔΙΕΙΛΗΜΜΕΝΩΣ ΟΥΤ' ΑΔΙΑΛΕΙΠΤΩΣ ΚΑΙΝΟΥ ΚΑΚΟΥ ΠΡΟΣΔΟ-

25-29

ΚΩΜΕΝΟΥ ΚΑΤΑΝΤΗΣΕΙΝ. ΑΛΛ' ΗΜΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΝ ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ ΕΡΧΟΜΕΝΗΣ ΕΣΤΗΜΕΝ ΒΛΑΒΗΣ' ΑΠΟΧΡΗ ΓΑΡ ΕΠΙΔΕΙΞΑΙ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ, ΟΤΙ

30-34

ΣΥΣΧΕΘΗΣΕΤΑΙ ΤΙΣΙ ΟΡΓΑΙΣ Ο ΣΟΦΟΣ. ΚΑΙ ΦΗΣΕΙ ΤΙΣ' ΑΛΛ' ΕΙ ΔΙΑ ΤΟ ΒΛΑΠΤΕΣΘΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΟΥΣΙΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΟΡΓΙΖΕΤΑΙ, ΒΛΑΠΤΕΤΑΙ Δ' ΥΠΟ

35-39

ΤΙΝΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΓΙΣΤΑ, ΠΩΣ ΟΥΧΙ ΚΑΙ ΟΥ ΜΕΓΑΛΗΝ ΟΡΓΗΝ ΑΝΑΔΕΞΕΤΑΙ ΚΑΙ ΣΦΟΔΡΑΝ ΕΠΙΘΥΜΙΑΝ ΕΞΕΙ ΤΟΥ ΜΕΤΕΛΘΕΙΝ; ΠΡΟΣ' ΟΝ ΕΡΟΥΜΕΝ, ΟΤΙ

40-41

ΤΩΙ ΒΛΑΠΤΟΝΤΙ ΤΑΣ ΤΟΙΑΥΤΑΣ ΒΛΑΒΑΣ Ή ΦΑΝΕΡΩΙ ΟΝΤΙ

ΣΤΗΛΗ 42

1-4

ΔΙΟΤΙ ΜΕΓΑΛΩΣ ΒΛΑΨΕΙ, ΠΡΟΣΑΛΛΟΤΡΙΟΥΤΑΙ ΜΕΝ ΑΚΡΩΣ ΚΑΙ ΜΙΣΕΙ΄ ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΑΚΟΛΟΥΘΟΝ΄ ΟΥ ΜΕΝΤΟΙ ΓΕ ΤΑ-

5-9

ΡΑΧΗΝ ΑΝΑΔΕΧΕΤΑΙ ΜΕΓΑΛΗΝ, ΟΥΔΕΝ (ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ) ΠΑΡΑ ΜΕΓΑ ΤΩΝ ΕΞΩΘΕΝ, (ΩΣΤ΄) ΟΥΔΕ (ΔΙΑ ΤΑΣ) ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΛΓΗΔΟΝΩΝ ΜΕ-

10-14

ΓΑΛΛΙΣ ΣΥΝΕΧΕΤΑΙ ΤΑΡΑΧΑΙΣ΄ ΕΝ ΑΛΛΩΙ ΔΕ ΜΑΛΛΟΝ Ή ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΟΡΓΑΣ΄ ΤΟ ΓΑΡ (ΔΕΙΝΟΤΑΤΟΝ) ΛΥΕΤΑΙ

15-19

.....ΤΟΥΤΟ ΔΥΝΑΤΑΙ, ΜΥΡΙΑΣ ΤΕ ΣΥΜΦΟΡΑΣ ΕΧΕΙ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΠΛΕΓΜΕΝΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣΑΣ, ΟΤΙ ΜΑΛΙΣΤ΄ ΑΥΤΑΣ ΘΕΩ-

20-25

ΡΩΝ Ο ΣΟΦΟΣ ΟΥΚ ΑΝ ΕΜΠΙΠΤΟΙ ΠΟΤΕ ΕΠΙΘΥΜΕΙΝ ΤΗΣ ΚΟΛΑΣΕΩΣ ΚΑΘΑΠΕΡ ΑΠΟΛΑΥΣΤΟΥ ΤΙΝΟΣ, Ο ΣΥΝΕΖΕΥΚΤΑΙ ΤΑΙΣ ΜΕΓΑΛΑΙΣ ΟΡΓΑΙΣ, ΜΑΤΑΙ-

25-29

ΩΝ Τ΄ ΕΣΤΙΝ, ΟΙΟΜΕΝΩΝ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΑΓΑΘΟΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΝΤΩΝ ΩΣ ΕΙΣ ΔΙ΄ ΑΥΤΟ ΑΙΡΕΤΟΝ ΚΑΙ ΚΟΛΑΖΕΙΝ ΟΥΚ ΑΛΛΩΣ ΝΟΜΙ-

30-34

ΖΟΝΤΩΝ, ΚΑΙ ΑΝΗΜΕΡΩΙ ΣΥΜΠΕΠΛΕΚΤΑΙ ΔΙΑΘΕΣΕΙ, ΚΑΘΑΠΕΡ ΥΠΕΔΕΙΞΑΜΕΝ ΚΑΙ ΠΡΟΪΟΝΤΕΣ ΕΤΙ ΠΑΡΑΣΤΗΣΟΜΕΝ, ΩΣΤ΄ ΟΥΚ ΑΝ ΕΙ-

35-39

Η ΠΕΡΙ <ΤΟΝ> ΑΥΤΟΝ ΑΜΑ ΚΑΙ ΓΙΝΩΣΚΟΝΤΑ΄ ΔΙΟΤΙ ΤΗΝ ΑΚΡΟΤΑΤΗΝ ΚΟΜΙΖΕΤΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑΝ Ο ΤΟΙΟΥΤΟΣ ΕΞ ΕΑΥΤΟΥ. ΔΙΟ ΚΑΙ ΒΡΑΧΕΙΑΝ

40

(ΕΜΦΑΙΝΕΙ ΚΑΙ) ΤΕΛΕΩΣ

ΣΤΗΛΗ 43

1-4

ΑΛΛΗΙ ΣΥΝΕΧΕΤΑΙ΄ ΚΑΙ (ΔΙΑΦΟΡΟΝ) ΜΕΝ ΟΝ ΤΟ ΠΑΘΟΥΣ ΑΥΤΟΥ ΜΑΛΙΣΤΑ ΔΕ ΣΥΝΕΓΓΙΖΟΝ ΤΩΙ ΥΠΟ ΤΟΥΤΟ ΤΑΤ-

5-9

ΟΜΕΝΩΙ (Η ΕΝΝΟΗΜΑΤΙ) Ή ΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ, ΤΟΥΤΩΙ ΠΡΟΣΑΓΟΡΕΥΟΜΕΝ, ΚΑΤΑ ΔΕ ΤΗΝ ΔΙΑΦΟΡΑΝ, ΉΝ ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΕΧΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΓΙΝΟΜΕΝΟΝ ΠΕ-

10-14

ΡΙ ΤΟΥΣ ΠΟΛΛΟΥΣ [ΕΚΣΤΗΣΑΙ Ή ΜΕΤΕΛΘΕΝ ΤΙΝΑ], ΜΗΔ΄ ΑΝ (ΕΤΙ) ΤΟ ΑΥΤΟ ΠΡΟΣΑΓΟΡΕΥΟΙΜΕΝ .....

15-19

.....ΚΑΙ ΤΩΙ ΣΟΦΩΙ ΠΕΡΙΑΠΤΕΙΝ, ΩΣΤΕ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟΝ ΑΣΘΕΝΗ ΠΟΙΕΙΝ, ΟΥ ΠΑΡΕΝΟΧΛΗΣΕΙ, ΚΑΘΑΠΕΡ ΕΝΙΟΙΣ, ΟΊ

20-24

ΠΑΝΔΕΙΝΟΝ ΗΓΗΣΑΝΤΟ ΤΑΙΣ ΚΥΡΙΑΙΣ ΔΟΞΑΙΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΤΕΣ, ΕΙ ΤΕΤΟΛΜΗΚΕ ΤΙΣ ΕΝ ΑΣΘΕΝΕΙΑΙ ΛΕΓΕΙΝ ΟΡΓΗΝ ΚΑΙ ΧΑΡΙΤΑ ΚΑΙ ΠΑΝ ΤΟ ΤΟΙ-

25-29

ΟΥΤΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΤΩΝ ΠΛΕΙΣΤΟΝ ΙΣΧΥΣΑΝΤΟΣ ΟΡΓΑΙΣ ΤΕ ΠΟΛΛΑΙΣ ΣΥΝΕΣΧΗΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΚΕΧΑΡΙΣΜΕΝΟΥ ΜΥΡΙΟΙΣ. ΟΥ ΓΑΡ Η ΤΗΙ

30-34

ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΝ* ΑΝΤΙΘΕΤΟΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ, ΑΛΛ΄ Η ΔΕΚΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΦΥΣΙΣ ΘΑΝΑ-

35-39

ΤΟΥ ΚΑΙ ΑΛΓΗΔΟΝΩΝ, ΉΣ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΗΠΟΥ ΚΑΙ ΠΑΣ ΟΛΩΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕΤΕΣΧΗΚΕΝ, ΕΙ ΜΗ ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΘ΄ ΟΙ ΚΑΤ΄ ΕΚΕΙΝΟ ΔΥΝΑΤΩ-

40-41

ΤΑΤΟΙ ΛΕΓΟΜΕΝΟΙ, ΚΑΘΑΠΕΡ ΟΥΤΟΣ. ΚΑΙ ΘΥΜΟΥ ΜΕ-

ΣΤΗΛΗ 44

1-4

Ν ΟΥΝ ΔΕΚΤΙΚΟΣ ΕΙΝΑΙ ΡΗΘΗΣΕΣΘΑΙ Ο ΣΟΦΟΣ, Ή ΠΟΥ ΚΑ΄ΠΙ ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΑΤΟΝ ΕΙΩΘΑΜΕΝ ΦΕΡΕΙΝ ΤΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΗΓΟ-

5-9

ΡΙΑΝ, Ή ΔΕ ΕΠΙ ΤΟ ΣΥΝΤΟΝΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ Ή ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗΝ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΠΟΛΑΥΣΤΟΝ ΟΡΜΗΝ, ΟΥ ΔΗΠΟΥΘΕΝ ΕΙΠΑΜ΄ ΑΝ. ΟΥΤΕ ΓΑΡ ΣΥΝΤΟΝΟΙΣ ΠΕΡΙΠΙ-

10-14

ΠΤΕΙ ΠΑΘΕΣΙ ΤΟΙΟΥΤΟΣ΄ ΜΑΝΙΑ ΓΑΡ΄ ΕΠΕΙ ΚΑΙ ΜΥΡΙΩΝ ΓΕΜΕΙ ΚΑΚΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡ΄ (ΑΥΤΑ) .....

15-19

.....ΟΥΔΕ ΠΑΡ΄ ΗΔΥ ΤΙ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ, ΑΛΛ΄ ΩΣ ΠΡΟΣ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΑΤΟΝ, ΑΗΔΕΣΤΑ-

20-24

ΤΟΝ ΔΕ, ΠΑΡΑΓΙΝΕΤΑΙ, ΚΑΘΑΠΕΡ ΕΠΙ ΠΟΣΙΝ ΑΨΙΝΘΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΜΗΝ. ΑΝΗΜΕΡΟΣ ΓΑΡ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΟΜΗΡΟΝ, ΑΦΡΗΤΟΡ ΚΑΙ ΑΘΕΜΙΣΤΟΣ ΟΝΤΩΣ ΕΡΑ-

25-29

ΤΑΙ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ΄ Ο ΔΕ ΣΟΦΟΣ ΗΜΕΡΟΤΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΕΙΚΕΣΤΑΤΟΣ, (ΟΥΔ΄) ΕΠΙΘΥΜΩΝ ΤΗΣ ΚΟΛΑΣΕΩΣ ΟΥΤΩ ΠΑΡΙΣΤΑΘ΄ ΩΣ

30-34

ΠΡΟΣ ΑΙΡΕΤΟΝ ΔΙ΄ ΑΥΤΟ ΤΗΝ ΤΙΜΩΡΙΑΝ, ΕΙ ΓΕ ΚΑΙ (ΣΥΝΚΑΤΑΔΥΝΕΙΝ) ΠΡΟΑΙΡΕΙΤΑΙ΄ ΣΟΦΟΝ ΔΕ ΜΑΝΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΕΙΣΘΑΙ ΠΑΡΙΣΤΑΜΕΝΟΝ ΩΣ ΠΡΟΣ

35-39

ΤΟΙΟΥΤΟ ΤΗΝ ΚΟΛΑΣΙΝ. ΕΞΕΣΤΙΝ ΔΕ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΕΝΕΧΘΗΣΟΜΕΝΩΝ΄ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΝ ΕΝΙΟΙΣ ΧΡΗΣΑΣΘΑΙ ΛΟΓΟΙΣ ΕΠΙΛΟΓΙΣΤΙΚΟΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟ-

40-41

ΚΕΙΜΕΝΟΥ, ΧΕΙΡΙΣΜΩΙ ΔΙΑΛΛΑΞΑΝΤΑΣ. ΑΡΕΣΚΕΙ ΔΕ ΚΑΙ

ΣΤΗΛΗ 45

1-4

ΤΟΙΣ ΚΑΘΗΓΕΜΟΣΙΝ ΟΥΤΩ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΙΝ ΤΑΥΤΗ ΘΥΜΩΘΗΣΕΣΘΑΙ ΤΟΝ ΣΟΦΟΝ, ΑΛΛΑ (ΟΥ) ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΟΙ-

5-9

ΝΟΤΕΡΑΝ. ΚΑΙ ΓΑΡ Ο ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΑΝΑΦΩΝΗΣΕΣΙΝ ΔΙΑΣΑΦΕΙ ΤΟ (ΤΕ) ΘΥΜΩΘΗΣΕΣΘΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΡΙΩΣ΄ ΚΑΙ Ο ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ, ΕΙ ΚΥΡΙΩΣ

10-14

ΛΕΓΕΙ΄ ΤΟΥ ΓΑΡ ΣΟΦΟΥ ΘΥΜΟΣ (ΣΥΝΕΜΦΑΙΝΕΤΑΙ) ΛΙΑΝ ΒΡΑΧΕΩΣ΄ ΤΟ (ΔΕ) ΟΥΝ ΘΥΜΩΘΗΣΕΣΘΑΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΕΡΜΑΡΧΩΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ... (ΔΟΚΕΙ)...

15-19

..... ΩΣΤΕ ΘΑΥΜΑΖΕΙΝ ΕΠΙ ΒΥΒΛΙΑΚΟΙΣ ΕΙΝΑΙ ΘΕΛΟΥΣΙΝ, ΟΤΙ ΤΑΥΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΕΠΙΣΗΜΑΝΘΕΝΤΑ ΠΑΡΑ-

20-24

ΛΙΠΟΝΤΕΣ ΕΞ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΤΟ ΘΥΜΩΘΗΣΕΣΘΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ ΤΟΝ ΣΟΦΟΝ ΑΠΕΔΕΙΚΝΥΟΝ. ΑΙ ΤΕ ΠΙΣΤΕΙΣ ΑΥΤΩΝ, ΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΥΜΩΘΗ-

25-29

ΣΕΣΘΑΙ, ΤΟΣΟΥΤΟΝ ΑΠΟΔΕΟΥΣΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΠΑΣΑΝ ΕΝΝΟΙΑΝ ΘΥΜΟΥ ΘΥΜΩΘΗΣΕΣΘΑΙ ΠΡΟΣΑΓΕΙΝ, ΟΠΕΡ ΩΦΕΙΛΟΝ, ΕΙ ΔΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΡΓΗΝ ΚΑΙ ΤΟΝ

30-34

ΘΥΜΟΝ

ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΣ ΟΥΔΕ ΤΟ ΚΟΙΝΩΣ ΟΡΓΙΣΘΗΣΕΣΘΑΙ, ΚΑΘΑΠΕΡ ΥΠΟΔΕΙΞΟΜΕΝ, ΠΑΡΙΣΤΑΝΟΥΣΙ. ΔΗΛΟΝ Δ΄ ΟΤΙ ΚΑΙ ΚΑΘ΄ Ο ΜΕΓΕΘΕΙ ΚΑΙ ΚΑΘ΄ Ο

35-39

ΠΟΙΟΤΗΤΙ ΔΙΑΦΕΡΕΙ ΤΗΣ ΟΡΓΗΣ ΟΥΔΕ ΦΥΣΙΚΟΣ ΕΣΤΙΝ Ο ΘΥΜΟΣ΄ ΟΙ ΔΕ ΜΗ ΚΑΛΩΣ ΠΟΤ΄ ΕΠΙ ΤΑΥΤΟ ΚΑΙ ΠΟΤ΄ ΟΥΚ΄ ΕΠΙ ΤΑΥΤΟ ΦΕΡΕΤ΄ ΟΡΓΗ ΚΑΙ ΘΥ-

40-41

ΜΟΣ ΕΠΙΛΕΛΟΓΙΣΜΕΝΟΙ, ΚΑΘΟ ΔΙΑΠΙΠΤΟΥΣΙ Κ΄ΑΝ ΤΩΙ ΠΕ-

ΣΤΗΛΗ 46

1-4

ΡΙΠΙΠΤΕΙΝ Ή ΜΗ ΠΕΡΙΠΙΠΤΕΙΝ ΘΥΜΩ ΔΟΞΑΖΕΙΝ ΤΟΝ ΣΟΦΟΝ.* Δ' ΕΥΣΗΜΟΝ ΟΙΜΑΙ ΤΟΙΣ ΠΑΡΗΚΟΛΟΥΘΗΚΟΣΙΝ ΟΪΣ

5-9

ΕΝ ΤΩΙ ΛΟΓΩΙ ΤΩΙ ΠΕΡΙ ΟΥΤΩΝ ΕΠΕΣΗΜΗΝΑΜΕΘΑ. ΤΑΥΤΑ ΜΕΝ ΟΥΝ ΤΟ ΠΑΡ' ΗΜΩΝ (ΛΕΧΘΕΝΤΑ) ΠΕΡΙ ΑΛΛΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΗΝ ΤΙΝΑ ΟΡΓΗΝ ΕΙ-

10-14

ΝΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΥΣΙ ΛΟΓΟΙΣ, ΟΪΣ ΠΡΟΘΕΝΤΕΣ ΑΝΤΕΙΠΑΜΕΝ, (ΕΙΣ) ΤΟ ΤΟΝ ΣΟΦΟΝ ΟΡΓΙΖΕΣΘΑΙ, ΤΙΝΕΣ ΔΕ ΘΥΜΩΘΗΣΕΣΘΑΙ .....

15-19

..... (ΕΠΙ ΤΟΣΟΥΤΟΝ) ..... ΚΕΧΡΗΝΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟΙΟΥΤΟΙΣ ΕΠΙΛΟΓΙΣΜΟΙΣ' ΕΝ ΤΟΙΣ ΚΑΛΩΣ ΠΑΡ' ΕΑΥΤΟΥΣ ΚΕΧΡΗΜΕΝΟΙΣ

20-24

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΕΙ ΣΟΦΟΣ ΑΝΗΡ, ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΚΟΥΣΙΟΙΣ ΒΛΑΨΑΣΙΝ ΑΥΤΟΝ ΟΡΓΙΣΘΗΣΕΣΘΑΙ' ΕΙ Δ' ΟΥΚ ΟΡΓΙΣΘΗΣΕΤΑΙ ΤΟΥΤΟΙΣ, ΟΥΔ' ΕΚΕΙΝΟΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣ-

25-29

ΤΗΣΕΙ' ΤΟ ΓΑΡ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΟΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΑΘΟΣ ΕΠΙ ΘΑΤΕΡΟΥ ΠΡΟΣ ΘΑΤΕΡΟΝ, ΚΑΙ ΚΙΝΕΙ ΚΑΘΑΠΕΡ ΤΗΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΝ ΟΥΤΩ ΚΑΙ ΤΗΝ Ο-

30-34

ΡΓΗΝ ΤΟ ΕΚΟΥΣΙΟΝ. ΩΣ ΓΑΡ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ ΟΥΤΕ ΤΟΙΣ ΑΨΥΧΟΙΣ ΤΩΝ ΠΟΙΗΤΙΚΩΝ ΟΥΤΕ ΤΟΙΣ ΑΠΡΟΑΙΡΕΤΟΙΣ ΤΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΟΥΣΙ ΤΩΝ ΕΜΨΥΧΩΝ,

35-39

ΟΥΤΩΣ ΟΥΔ' ΑΓΑΝΑΚΤΟΥΜΕΝ. ΟΙ ΔΕ ΦΥΣΙΚΩΣ ΦΑΣΙΝ ΗΜΑΣ ΤΗΝ ΟΡΓΗΝ ΩΣΠΕΡ ΕΠΙ ΤΗΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΝ ΟΡΜΑΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΟΝ ΑΙ-

40-41

ΤΙΑΝ' ΩΣΠΕΡ ΤΕ ΠΟΤΟΙΣ ΠΕΡΙΠΕΣΟΝΤΕΣ ΟΤΑΝ ΟΙΟΝΟΝ

ΣΤΗΛΗ 47

1-4

ΠΡΟΣΕΝΕΓΚΩΝΤΑΙ ΜΕΘΥΣΚΟΜΕΝΟΙ ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΑΦΡΟΣΙΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΤΟΙΣ ΚΑΙ ΟΥ ΜΑΛΛΟΝ ΕΚΕΙΝΟΙΣ Ή ΤΟΥ-

5-9

ΤΟΙΣ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΟΙΣ ΤΟ ΜΕΘΥΕΙΝ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΠΑΡ' ΑΛΟΓΙΣΤΙΑΝ, ΑΛΛΑ ΚΑΝ ...ΣΟΦΟΣ.....

10-14

...ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΟΤΑΝ ΒΛΑΒΩΣΙ.....ΚΑΙ ΔΙΑ (ΤΟΥΤΟ) ΜΕΝ ΟΥΝ (ΕΡΟΥΜΕΝ) ΚΑΙ ΤΟΙΣ (ΜΑΤΑΙΟΙΣ)

15-19

ΑΙΤΙΑΝ ΑΛΟΓΩΤΑΤΗΝ (ΠΡΟΣΑΠΤΕΣΘΑΙ) ' ΣΥΝΕΧΕΤΑΙ (ΓΑΡ) ΟΥΔΕ ΤΑΙΣ ΜΑΤΑΙΟΙΣ ΟΡΓΑΙΣ Ο ΜΑΤΑΙΟΣ ΚΙΝΟΥΜΕΝΟΣ (ΜΕΓΑ), ΑΛΛΑ ΚΑ-

20-24

ΤΑ ΤΑΣ ΥΠΟΛΗΨΕΙΣ ΤΑΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑΣ' Ο ΜΕΝ ΒΕΒΛΑΦΘΑΙ ΔΟΚΩΝ ΟΥΔΕΝ, <Ο ΔΕ Κ>ΑΙ ΜΕΓΑΛΩΣ' ΤΩΝ ΜΕΝ ΤΑΣ ΥΠΟΛΗΨΕΙΣ ΟΥΚ ΕΧΩΝ ΤΑΣ ΥΠΕΡ ΑΛ-

25-29

ΛΩΝ Δ' ΕΧΩΝ, ΕΠ' ΕΚΕΙΝΟΙΣ ΜΕΝ ΑΟΡΓΗΤΟΣ ΕΣΤΙΝ, ΕΠΙ ΔΕ ΤΟΥΤΟΙΣ ΕΞΙΣΤΑΘ' ΩΣΤΕ ΕΙ ΤΟ ΔΙΕΡΕΘΙΖΕΣΘΑΙ ΚΟΙΝΩΣ ΥΠΟΛΗΨΕΣΙΝ ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΕΙ

30-34

ΒΛΑΠΤΟΝΤΩΝ, Ο ΔΕ ΣΟΦΟΣ ΥΠΟ ΤΙΝΟΣ ΕΚΟΥΣΙΩΣ ΥΠΟΛΑΜΒΑΝΕΙ ΒΛΑΠΤΕΣΘΑΙ, ΤΗΛΙΚΟΥΤΟ ΔΕ ΜΟΝΟΝ ΟΣΟΝ ΒΕΒΛΑΠΤΑΙ, ΠΑΝΤΩΣ ΜΕΝ ΟΡΓΙΣ-

35-39

ΘΗΣΕΤΑΙ, ΒΡΑΧΕΩΣ ΔΕ, ΔΙΑ ΤΟ ΜΗΔΕΠΟΤΕ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΜΦΑΣΙΝ ΒΛΑΒΗΣ ΛΑΜΒΑΝΕΙΝ, ΟΥΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑ ΜΕΓΑ ΤΩΝ ΕΞΩΘΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ. ΕΝΙΟΙ ΔΕ

ΣΤΗΛΗ 48

1-4

ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΥΜΩΘΗΣΕΣΘΑΙ ΤΟΝ ΣΟΦΟΝ ΤΟΥΤΟΙΣ ΠΡΟΣΕΧΡΗΣΑΝΤΟ ΤΩΙ ΠΡΩΤΩΙ' ΤΟΙΓΑΡΟΥΝ ΚΑΤΑΒΛΗΘΗΣΕΤΑΙ ΤΟΙ-

5-9

ΟΥΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΕΙ ΦΥΣΙΚΩΣ ΟΡΜΩΜΕΝ ΕΠΙ ΤΟ ΣΥΝΤΟΝΩΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙΝ ΤΟΙΣ ΕΚΟΥΣΙΩΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣΑΣΙΝ, ΕΚΚΑΛΟΥΜΕΘΑ ΦΥΣΙΚΩΣ ΚΑΙ ΕΠΙ

10-14

ΤΟ ΣΥΝΤΟΝΩΣ ΟΡΓΙΖΕΣΘΑΙ ΤΟΙΣ ΒΛΑΨΑΣΙ ΚΑ<ΤΑ> ΤΑΥΤΟ ΣΥΝΤΟΝΩΣ ΔΕ ΚΑΙ Ο ΣΟΦΟΣ ΑΝΗΡ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ

.....

15-19

.....ΕΠΕΙΔΗ ΚΑΙ ΤΑΣ ΩΦΕΛΕΙΑΣ ΗΓΕΙΤΑΙ ΤΑΣ ΕΞΩΘΕΝ ΒΑΙΑΣ ΄ ΟΥΚ ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΑΚΩΝ ΓΟΥΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΓΑ-

20-24

ΘΩΝ ΤΙΘΕΤΑΙ ΤΟ ΜΗΘΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑ ΜΕΓΑ ΤΟ ΕΞΩΘΕΝ ΄ ΑΛΛ΄ ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΤΟΙΣ ΣΟΦΟΝ ΠΟΙΗΣΑΣΙΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ ΜΕΓΑΛΩΣ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΟΙΣ

25-29

ΕΝΙΑ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΑΣΙΝ. ΕΙ Δ΄ ΕΡΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΑΙΡΕΣΙΝ ΑΤΕΝΙΖΟΝΤΑ ΤΟΥΤΟ ΠΡΑΤΤΕΙΝ. ΤΑΥΤΟ ΔΗΛΟΝΟΤΙ ΚΑΙ Ε-

30-34

ΠΙ ΤΟΙΣ ΟΡΓΗΣ ΠΡΟΣΔΕΞΕΤΑΙ. ΦΑΝΕΡΟΝ Δ΄ Ο ΧΡΕΙ ΛΕΓΕΙΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΕΞΗΣ ΧΕΙΡΙΣΜΩΙ. Ε<ΝΑ> ΜΟΝΟΝ ΔΙΑΛΛΑΤΤΟΝΤΑ ΛΟΓΟΝ. ΑΘΛΙΟΝ ΓΕ ΜΗΝ

35-40

ΟΙΗΤΕΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΞΗΣ ΄ ΠΕΡΙ (ΤΕ ΓΑΡ) ΤΟΥ ΜΕΘΥΣΘΗΣΕΣΘΑΙ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΟΦΟΝ ΕΙ ΜΕΝ ΑΠΟΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΕΠΙΚΟΥΡΟΝ ΚΕΧΡΗΣΘΑΙ <ΑΥ>

ΣΤΗΛΗ 49

1-4

ΤΩΙ [ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΧΑΡΙΕΝΤΑΣ], ΦΛΥΑΡΟΥΣΙΝ, ΕΙ Δ΄ ΕΑΥΤΟΥΣ ΑΤΟΠΩΣ ΠΕΡΙ ΕΚΕΙΝΟΥ, ΦΛΗΝΑΦΟΝ ΕΚ ΤΟΥΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΙΖΕΣΘΑΙ. ΤΩΙ ΤΕ

5-9

ΠΑΡΑΠΛΗΣΙΩΙ ΤΡΟΠΩΙ ΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΣ ΤΙΣ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙ ΤΟ ΚΑΙ ΦΙΛΟΔΟΞΗΣΕΙΝ ΚΑΙ ΕΡΑΣΘΗΣΕΣΘΑΙ ΤΟΝ ΣΟΦΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΙΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ ΣΥΣΧΕΘΗΣΕΣΘΑΙ

10-14

[ΤΟΝ ΣΟΦΟΝ] ΠΑΘΕΣΙΝ.....

15-19

..... (ΤΟ ΜΕΘΥΕΙΝ) ..... (ΚΑΙ ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΕΣΤΙ) ΄ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΟΦΟΝ ΠΡΟΣΔΕΚΤΕΟΝ ΕΥΕΜΠΤΩ-

20-24

ΤΟΤΕΡΟΝ ΕΝΙΩΝ ΑΛΟΓΙΣΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΟΡΓΑΣ ΥΠΑΡΧΕΙΝ, ΚΑΙ ΤΟ ΜΗ ΤΩΝ ΑΦΡΟΝΩΝ ΗΤΤΟΝ ΤΟΥΤΟ ΠΑΣΧΕΙΝ, ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ ΟΥΧ ΗΤΤΟΝ ΑΥΤΩΝ ΜΕΘΥΣ-

25-29

ΚΕΤΑΙ ΚΑΘΟ ΛΕΓΕΤΑΙ ΜΕΘΥΕΙΝ. Ο ΔΕ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΑΠΕΡΑΝΤΟΣ ΕΣΤΙΝ, ΕΚ ΤΟΥ ΤΗΝ ΟΡΓΗΝ ΧΩΡΙΣ ΥΠΟΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΒΕΒΛΑΦΘΑΙ ΜΗ ΓΙΝΕΣΘΑΙ ΚΑΙ

30-34

ΤΟΥ ΤΟΝ ΣΟΦΟΝ ΕΚΟΥΣΙΩΣ ΒΛΑΠΤΕΣΘΑΙ ΣΥΝΑΓΩΝ ΤΟ ΚΑΙ ΟΡΓΙΖΕΣΘΑΙ. ΚΑΘΑΠΕΡ ΓΑΡ ΧΩΡΙΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΑΘΕΙΝ ΟΥΧ ΟΙΟΝ ΤΕ [ΜΑΘΕΙΝ ΟΥΧ ΟΙΟΝ ΤΕ] ΓΕ-

35-39

ΝΕΣΘΑΙ ΣΟΦΟΝ, ΑΛΛ΄ ΟΥΚ, ΕΙ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΙΣ ΕΜΑΘΕΝ, ΕΠΟΙΗΣΘΗΣΕΤΑΙ ΤΟ ΚΑΙ [ΤΟΝ] ΣΟΦΟΝ ΑΥΤΟΝ ΥΠΑΡΧΕΙΝ, ΟΥΤΩΣ ΟΥΔΕ ΤΩΙ ΠΡΟΣΤΗΣΑΜΕΝΩΙ (ΜΕΝ Ε-

40

ΜΦΑΣΙΝ) ΤΟΥ ΒΕΒΛΑΦΘΑΙ

ΣΤΗΛΗ 50

1-4

ΤΗΝ ΟΡΓΗΝ ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΕΙΝ, ΑΛΛΩΣ Δ΄ ΑΔΥΝΑΤΕΙΝ, ΤΟ ΠΑΝΤΩΣ ΟΡΓΙΣΘΗΣΕΣΘΑΙ ΤΟΝ ΕΜΦΑΣΙΝ ΕΙΛΗΦΟΤΑ

5-8

ΒΛΑΒΗΣ, ΑΝ ΜΗ ΤΙΣ ΕΠΙΔΕΙΞΗΙ (ΚΑΙ) ΔΡΑΣΤΙΚΟΝ ΑΙΤΙΟΝ ΟΡΓΗΣ ΕΙΝΑΙ ΤΗΝ ΥΠΟΛΗΨΙΝ ΤΗΣ ΒΛΑΒΗΣ.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΣΤΗΛΗ

1-4

.....ΕΝ ΤΑΙΣ ΟΡΓΑΙΣ ΕΧΕΙ ΤΟΥΣ ΟΦΘΑΛΜΟΥΣ,

5-9

ΕΣΤΙΝ Δ' ΟΤΕ ΚΑΙ ΣΤΙΛΒΗΔΟΝΑΣ ΠΡΟΪΕΜΕΝΟΥΣ, ΟΠΕΡ ΕΟΙΚΑΣΙΝ ΟΥΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ; ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΤΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ ΕΠΙΣΕΣΗΜΑΝΘΑΙ. ΚΑΙ ΔΕ-

10-14

ΔΟΡΚΟΤΑΣ ΚΑΙ ΒΛΕΠΟΝΤΑΣ ΑΓΡΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΟΙΣ ΟΡΓΙΖΕΤΑΙ, ΚΑΙ (ΙΔΡΩΤΙ ΡΕΟΝ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟΝ,) ΕΤΙ ΔΕ ΕΠΙ ΤΟ ΠΛΕΙΣΤΟΝ (ΕΝΕΡΕΥΘΕΣ, Ε-

15-19

ΝΙΟΙ ΔΕ ΑΙΜΗΡΟΝ,) ΚΑΙ ΤΟΝ ΤΡΑΧΗΛΟΝ ΕΝΤΕΤΑΜΕΝΟΝ, ΚΑΙ ΤΑΣ ΦΛΕΒΑΣ ΑΝΟΙΔΟΥΣΑΣ, ΚΑΙ ΤΟ ΣΑΛΙΟΝ ΠΕΡΙΠΙΚΡΟΝ ΚΑΙ .....

20-21

.....ΚΑΙ ..... ΤΙΝΑ ..... ΤΡΟΠΟΝ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Epicurean Emotions, Julia Annas, 1989
- Epicureans on Anger, John Procope, 1993
- The vocabulary of Anger in Philodemus' *On Anger*, Giovanni Indelli, 2004
- Anger and the desire for revenge, Voula Tsouna, 2007
- On a causal notion in Philodemus' *On Anger*, Kirk R. Sanders, 2009
- The necessity of anger in Philodemus' *On Anger*, Elizabeth Asmis, 2011
- *De Ira Liber*, Theodorus Gomperz, Lipsiae 1864 (Ανασύσταση αρχαίου κείμενου)

Πάνος Αλεξανδρόπουλος, εκπαιδευτικός,

Νοέμβριος 2018